

Zdaniem prezesa KRIR

Sprawy wsi i rolnictwa priorytetem polskiej prezydencji w UE

Czytaj na stronie 2

Zmiany w polskim rolnictwie zachodzą zbyt wolno

Czytaj na stronie 3

Widziane z Brukseli

Czytaj na stronie 3

Potrzebna jest nowoczesna wieś, chociaż...

Czytaj na stronie 4

Ziemia dla rolników

Czytaj na stronie 5

Ser półtwardy

Czytaj na stronie 6

Partnerzy medialni

Rolniczy Portal Informacyjny
KULTURA WSI.pl

agro news.com.pl
telewizja interaktywna

Nowy zarząd KRIR

Od lewej: Grzegorz Mazur, Robert Nowak, Wiktor Szmulewicz, Marek Borowski, Stanisław Bartman

3 czerwca w trakcie pierwszego posiedzenia Krajowej Rady Izb Rolniczych IV kadencji wybrano nowe organy KRIR.

Wiktor Szmulewicz, prezes Mazowieckiej Izby Rolniczej, został ponownie prezesem KRIR. Działacze samorządu rolniczego już po raz drugi z rządu uznali, że ich interesy powinien reprezentować rolnik i działacz społeczny ze wsi Święcice Stare, gdzie prowadzi 80 hektarowe gospodarstwo rolne nastawione na produkcję bydła mlecznego i mięsnego.

Wiktor Szmulewicz jest obecnie nie tylko szefem izb rolniczych w Polsce, ale również od 7 kwietnia bieżącego roku wiceprzewodniczącym Komitetu Copa w Brukseli (Komitet Rolniczych Organizacji Zawodowych).

Natomiast funkcję wiceprezesa KRIR przez najbliższe 4 lata sprawował będzie **Marek Borowski** – delegat Kujawsko-Pomorskiej Izby Rolniczej. Ponadto członkami zarządu zostali: **Stanisław Bartman**, prezes Podkarpackiej Izby Rolniczej, **Robert Nowak** – delegat Śląskiej Izby Rolniczej i **Grzegorz Mazur** – delegat Zachodniopomorskiej Izby Rolniczej.

W trakcie obrad prezesi i delegaci tworzący KRIR wybrali również Komisję Rewi-

Posiedzenie Rady IV kadencji

zyna, w której skład weszli: **Bronisław Węglewski, Zbigniew Tomaszewski, Grzegorz Leszczyński, Herbert Czaja, Mirosław Borowski** oraz Komisje Budżetową, w której zasiadać będą: **Andrzej Frąckowiak, Wiesław Kubicki, Bogdan Ziola, Julian Sierpiński, Bogumiła Roszczyk-Parzych, Marek Lenczowski i Jan Heichel**. Gratulujemy i życzymy owocnej pracy.

Pierwsze w tej kadencji samorządu rolniczego wnioski zgłoszone przez członków KRIR dotyczyły między innymi wykorzystania Funduszy Promocji na promocję wyłącznie polskich produktów żywnościowych, kontroli jakości artykułów żywnościowych importowanych z krajów niebędących członkami UE oraz wyrównania dopłat dla polskich rolników po roku 2013. **WOP**

Województwo dolnośląskie: Leszek Grała – prezes Dolnośląskiej Izby Rolniczej, Tadeusz Jakubowski, delegat DIR do KRIR.

Województwo kujawsko-pomorskie: Ryszard Kierzek – „prezes Kujawsko-Pomorskiej Izby Rolniczej, Marek Borowski, delegat KPIR do KRIR.

Województwo lubelskie: Robert Jakubiec, prezes Lubelskiej Izby Rolniczej, Tadeusz Skiba, delegat LIR do KRIR.

Województwo lubuskie: Władysław Piasecki, prezes Lubuskiej Izby Rolniczej, Stanisław Myśliwiec, delegat LIR do KRIR.

Województwo łódzkie: Andrzej Górczyński, prezes Izby Rolniczej Wojewód-

Krajowa Rada Izb Rolniczych IV kadencji

stwa Łódzkiego, Bronisław Węglewski, delegat IRWŁ do KRIR.

Województwo małopolskie: Ryszard Czaicki, prezes Małopolskiej Izby Rolniczej, Jan Marek Lenczowski, delegat MIR do KRIR.

Województwo mazowieckie: Wiktor Szmulewicz, prezes Mazowieckiej Izby Rolniczej, Zbigniew Tomaszewski, delegat MIR do KRIR.

Województwo opolskie: Herbert Czaja, prezes Izby Rolniczej w Opolu, Bogdan Ziola, delegat IRO do KRIR.

Województwo podkarpackie: Stanisław Bartman, prezes Podkarpackiej Izby Rolniczej, Wiesław Kubicki, delegat PIR do KRIR.

Województwo podlaskie: Grzegorz Leszczyński, prezes Podlaskiej Izby Rolniczej, Bogumiła Roszczyk-Parzych, delegatka PIR do KRIR.

Województwo pomorskie: Zenon Bistram, prezes Pomorskiej Izby Rolniczej, Andrzej Tandek, delegat PIR do KRIR.

Województwo śląskie: Roman Włodarczyk, prezes Śląskiej Izby Rolniczej, Robert Nowak, delegat ŚIR do KRIR.

Województwo świętokrzyskie: Ryszard Ciżła, prezes Świętokrzyskiej Izby Rolniczej, Bogusław Włodarczyk, delegat ŚIR do KRIR.

Województwo warmińsko-mazurskie: Jan Heichel, prezes Warmińsko-Mazurskiej Izby Rolniczej, Mirosław Borowski, delegat WMIR do KRIR.

Województwo wielkopolskie: Piotr Walkowski, prezes Wielkopolskiej Izby Rolniczej, Andrzej Frąckowiak, delegat WIR do KRIR.

Województwo zachodniopomorskie: Julian Sierpiński, prezes Zachodniopomorskiej Izby Rolniczej, Grzegorz Mazur, delegat ZIR do KRIR.

Dlaczego warto produkować żywność ekologiczną?

Odpowiada dr inż.

KRYSZTOF JOŃCZYK
– IUNG – PIB Puławy,
koordynator projektu
Klaster „Dolina Ekologicznej Żywności”

Rolnictwo ekologiczne jako system gospodarowania oparty jest głównie na wykorzystaniu naturalnych mechanizmów występujących w agrocenozie oraz walorów siedliska, w dużym stopniu zależne od jakości rolniczej przestrzeni produkcyjnej. Dane dotyczące rozwoju tego sposobu gospodarowania w innych krajach europejskich wskazują jednak, że rozwija się ono najlepiej w warunkach trudnych przyrodniczo, gdzie z przyczyn ekonomicznych konkurencja z gospodarstwami konwencjonalnymi jest ograniczona lub niemożliwa. W rejonach tych rolnictwo ekologiczne realizuje, obok funkcji produkcyjnej, również funkcję ochronną polegającą m.in. na zachowaniu walorów środowiska, bioróżnorodności, a także wartości kulturowych.

Dominującym obecnie sposobem gospodarowania jest system oparty na intensywnej produkcji charakteryzującej się zaangażowaniem dużego kapitału w formie mechanizacji i innych przemysłowych środków produkcji oraz uproszczeniu obej-

mujących uprawę roli i organizację produkcji. W efekcie tych procesów zaczęły pojawiać się, z różnym nasileniem, niepokojące zjawiska, takie jak:

- degradacja naturalnego środowiska (eutrofizacja wód, degradacja gleb, zanik naturalnych ekosystemów);
- nadprodukcja żywności (coraz większe koszty likwidowania nadwyżek produktów rolnych, bezpośrednia interwencja w formie dopłat do produkcji, spadki cen produktów, spadek opłacalności, bankructwa gospodarstw);
- spadek zaufania konsumentów do produktów żywnościowych wytwarzanych intensywnymi metodami produkcji, presja na przestrzeganie zasad dobrostanu w chowie zwierząt, ruchy zielonych, afera dioksynowa, BSE, epidemie przyszczy i itp.

System ekologiczny jest to sposób gospodarowania bazujący na środkach naturalnych, nieprzetworzonych technologicznie. W systemie tym wyklucza się stosowanie syntetycznych nawozów mineralnych, środków ochrony roślin, regulatorów wzrostu i syntetycznych dodatków do pasz. Aktywując przyrodnicze mechanizmy produkcyjne w gospodarstwie, zapewnia trwałą żyzność gleby i zdrowotność zwierząt oraz wysoką jakość biologiczną produktów rolniczych. Liczne badania dotyczące oceny żywności produkowanej zgodnie z zasadami systemu ekologicznego, wykazuje szereg korzystnych cech.

Istnieje wiele danych świadczących o tym, że w najbliższych latach rynek żywności ekologicznej będzie się dynamicznie rozwijał. Szacunki dotyczące rynku żywności ekologicznej na świecie wskazują, że w ciągu ostatnich lat rozwijał się on w tempie 18 proc. rocznie. Ostatnie szacunki mówią, że w 2010 r. wydatki na żywność ekologiczną osiągnęły poziom 60 mld dolarów. Rynek polskiej żywności ekologicznej szacowany jest według różnych źródeł na 400 – 500 mln zł. Duża część żywności ekologicznej wyprodukowanej w Polsce jest eksportowana. Eksperti przewidują, że sprzedaż zdrowej żywności zwiększy się w tym roku o 10 – 15 proc. O potencjale tego rynku świadczy także to, że w Polsce po ekologiczne produkty sięga wciąż zaledwie 10 proc. konsumentów.

Identyfikacji i rozwiązywaniu problemów producentów żywności ekologicznej służy m.in. projekt finansowany ze środków UE: Rozwój Klastra Dolina Ekologicznej Żywności. Jednostką koordynującą projekt jest Instytut Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa – Państwowy Instytut Badawczy w Puławach.

Głównym celem projektu jest zbudowanie na terenie Polski Wschodniej ponadregionalnej platformy współpracy w zakresie rozwoju i promowania ekologicznych produktów żywnościowych.

Klaster „Dolina Ekologicznej Żywności” to pierwszy w kraju klaster zrzeszający różne podmioty działające na rzecz promowania i rozwoju żywności ekologicznej. Klaster „Dolina Ekologicznej Żywności” ma charakter otwarty i do jego struktur mogą przystąpić podmioty i organizacje zainteresowane rozwojem produkcji ekologicznej żywności na terenie Polski Wschodniej (lubelskie, podkarpackie, świętokrzyskie, podlaskie, warmińsko-mazurskie).

Wiktor Szmulewicz
Prezes Krajowej Rady
Izb Rolniczych

W związku z epidemią zatruc pokarmowych spowodowanych bakterią E.coli, które wystąpiły w Niemczech, polscy rolnicy ponoszą dziś konsekwencje upowszechniania niesprawdzonych do końca informacji i niesłusznego obciążania producentów warzyw winą za zaistniałą sytuację. Informacje podane przed ustaleniem skąd pochodzi źródło zakażeń spowodowały panikę, a przez to rolnicy ponieśli określone straty materialne nie mogąc sprzedać wyprodukowanego towaru. Apelujemy do konsumentów o rozważę, przestrzeganie wszelkich zasad

higieny przy spożywaniu artykułów żywnościowych, co powinno zabezpieczyć przed zarażeniem tą groźną bakterią. Jesteśmy przekonani, że warzywa wyprodukowane w Polsce są wysokiej jakości i spożywanie ich z zachowaniem podstawowych wymogów higieny jest bezpieczne. Apelujemy o nieuleganie panice tworzonej wokół tej sytuacji przy braku jednoznacznego określenia źródła infekcji.

Apel prezesa KRIR

W związku z epidemią zatruc pokarmowych spowodowanych bakterią E.coli, które wystąpiły w Niemczech, polscy rolnicy ponoszą dziś konsekwencje upowszechniania niesprawdzonych do końca informacji i niesłusznego obciążania producentów warzyw winą za zaistniałą sytuację. Informacje podane przed ustaleniem skąd pochodzi źródło zakażeń spowodowały panikę, a przez to rolnicy ponieśli określone straty materialne nie mogąc sprzedać wyprodukowanego towaru. Apelujemy do konsumentów o rozważę, przestrzeganie wszelkich zasad

higieny przy spożywaniu artykułów żywnościowych, co powinno zabezpieczyć przed zarażeniem tą groźną bakterią. Jesteśmy przekonani, że warzywa wyprodukowane w Polsce są wysokiej jakości i spożywanie ich z zachowaniem podstawowych wymogów higieny jest bezpieczne. Apelujemy o nieuleganie panice tworzonej wokół tej sytuacji przy braku jednoznacznego określenia źródła infekcji.

Wiktor Szmulewicz
Prezes Krajowej Rady
Izb Rolniczych

W obronie Wspólnej Polityki Rolnej

Przedstawiciele izb rolniczych na czele z **Wiktoorem Szmulewiczem, prezesem Krajowej Rady Izb Rolniczych oraz kółek rolniczych, związków branżowych i centrum młodych rolników, 23 maja w Brukseli na ręce głównych decydentów unijnych złożyli petycję z żądaniem wyrównania dopłat bezpośrednich oraz równego traktowania wszystkich rolników w Unii Europejskiej.**

Rolnicy podczas pobytu w Brukseli spotkali się w Parlamencie Europejskim również z eurodeputowanymi PSL **Czesławem Siekierskim i Jarosławem Kalinowskim.**

Zdaniem Czesława Siekierskiego, tego typu spotkania są bardzo ważne, bo decydenci mają szansę wysłuchać głosów polskich rolników, którzy nadal nie są wystarczająco wynagradzani za trud swojej pracy. Konieczne jest, jak podkreśla eurodeputowany PSL, zapewnienie odpowiednich dochodów dla rolników przy jednoczesnym zachowaniu rozsądnych cen dla konsumentów.

– Powinniśmy opracować taki budżet UE na WPR, który zapewniłby równe dopłaty na szczeblu europejskim. Ważne zadanie będzie odgrywać tzw. II filar WPR określający politykę strukturalną, mającą na celu wyrównywanie warunków roz-

woju i zapewnienie odpowiedniego poziomu życia mieszkańcom wsi – mówi Czesław Siekierski.

– Na świecie rośnie zapotrzebowanie na żywność, dlatego zamiast ograniczać produkcję rolną, powinniśmy ją wspierać poprzez modernizację gospodarstw, restrukturyzację oraz promocję zatrudnienia. Jestem zwolennikiem utrzymania silnego II filaru w Polsce tak, aby znieść podział pomiędzy „starymi” a „nowymi” państwami członkowskimi. Powinniśmy dbać o rozwój obszarów wiejskich i pomagać aktywnym rolnikom – dodaje Jarosław Kalinowski.

WOP

Zdaniem prezesa KRIR

Sprawy wsi i rolnictwa priorytetem polskiej prezydencji w UE

Polska, tak jak każde państwo członkowskie obejmujące Prezydencję, szczegółowo programuje swoje działania, stawia sobie konkretne cele i wskazuje obszary priorytetowe. Z jednej strony prowadzona jest inwentaryzacja spraw, które pojawią się w kalendarzu UE w II połowie 2011 r., z drugiej strony – identyfikowane są obszary zainteresowania polskiej Prezydencji. Oznacza to, iż zbliżające się polskie przewodnictwo w Radzie Unii Europejskiej, stwarza nam znakomitą okazję do lobbowania w najistotniejszych dla nas kwestiach. Dlatego też zarząd Krajowej Rady Izb Rolniczych 24 maja wystąpił do Premiera RP oraz Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi o uznanie za priorytet w ramach polskiej Prezydencji w Unii Europejskiej spraw wsi i rolnictwa.

Jesteśmy bowiem krajem o bardzo dużym potencjale rolniczym, zarówno pod względem ilości, jak i jakości produkcji rolniczej, a także mamy jeden z najwyższych w UE odsetek ludności zatrudnionej w rolnictwie, co sprawia, że rolnictwo jest bardzo ważną częścią polskiej gospodarki.

Przyszłość naszego rolnictwa uzależniona jest od ustanowionych ram i przepisów dotyczących Wspólnej Polityki Rolnej od 2014 r.

Zdaniem samorządu rolniczego, jak i resortu rolnictwa, istnieje obecnie głęboka konieczność ujednoczenia i unifikacji systemu płatności bezpośrednich, których przyznawanie oparte będzie na obiektywnych kryteriach ekonomicznych i społecznych, tak aby w sposób faktyczny realizowany był wspólnotowy charakter polityki rolnej UE. Kryteria oparte na historycznych wielkościach produkcji w poszczególnych krajach UE nie mają dalszego uzasadnienia w związku z nadzrędnym celem Wspólnoty, jakim jest dążenie do harmonijnego rozwoju działalności gospodarczej na terenie całej UE.

Najważniejsze bezpieczeństwo żywności

Komitety Copa-Cogeca pochwalają apel posłów Komisji do spraw rolnictwa Parlamentu Europejskiego o zapewnieniu silnej i zrównoważonej Wspólnej Polityki Rolnej i jej budżetu w przyszłości.

– Jestem zadowolony, że Komisja ds. Rolnictwa Parlamentu Europejskiego chce zachowania dwóch filarów WPR, której głównym celem pozostanie bezpieczeństwo żywności. Eurodeputowani są świadomi faktu, że rolnictwo może mieć duży udział w walce ze zmianami klimatu, tworzeniu nowych miejsc pracy oraz dostarczaniu energii odnawialnej. Cele te są ambitne, ale możliwe do zrealizowania. Kluczowe znaczenie ma to, aby WPR stworzyła stabilne ramy dla działań rolników poprzez utrzymanie dopłat bezpośrednich i instrumentów, które zapewnią dobre funkcjonowanie rynków i opłacalność pracy w gospodarstwie – mówi

Pekka Pesonen, sekretarz generalny Copa-Cogeca. – Należy również dopilnować, aby dalsze „zazielenienie” WPR nie doprowadziło do wzrostu kosztów dla rolników. Dążymy do rozwiązań korzystnych dla wszystkich stron prowadzących do zielonego wzrostu zgodnie z celami zawartymi w Strategii UE 2020.

Komitety Copa-Cogeca z zadowoleniem przyjmują fakt, iż eurodeputowani chcą wzmocnić pozycję rolników w łańcuchu żywnościowym, tak aby zapewnić uzyskiwanie przez nich wyższego dochodu z rynku. Zdaniem działaczy Copa-Cogeca, jednym ze sposobów na osiągnięcie tego celu jest koncentracja dostaw poprzez organizacje producenckie, takie jak spółdzielnie. Jak podkreślają, potrzebne są również działania zwalczające nieuczciwe praktyki handlowe.

WOP

Czasopismo
Krajowej Rady Izb Rolniczych
Ukazuje się raz w miesiącu.

Polska Wieś

Wydawane i redagowane na zlecenie
Krajowej Rady Izb Rolniczych przez zespół „Poradnika
Rolniczego”.

Kolportaż – czasopismo dostępne razem
z tygodnikiem „Poradnik Rolniczy”

Krajowa Rada Izb Rolniczych
ul. Wspólna 30, 00-930 Warszawa
Tel.: (022) 623 21 65, fax (022) 623 11 55; www.krir.pl

Red. Nacz. Wojciech Petera, tel.: 0606 396 747
e-mail: wojciech.petera@wp.pl
polskawies@poradnik.net.pl

Zmiany w polskim rolnictwie zachodzą zbyt wolno

W moim przekonaniu zmiany w polskim rolnictwie zachodzą wolno. Mogłyby i powinny postępować szybciej. W zmianach struktury kluczową rolę odgrywają obecnie zasady sprzedaży ziemi z zasobów skarbu państwa dotychczasowym dzierżawcom lub rolnikom na powiększenie bądź utworzenie nowego gospodarstwa.

Obowiązująca ustawa o kształtowaniu ustroju rolnego określa wielkość gospodarstwa rodzinnego na 300 hektarów niezależnie od regionu. Dzierżawcy mogą z własności Skarbu Państwa kupić jednorazowo 300 hektarów. Mamy więc gospodarstwa rodzinne, ale są też gospodarstwa o powierzchni tysiąca lub nawet kilku tysięcy hektarów. Jest wreszcie trzeci model, czyli wspomniana dzierżawa ziemi należącej do Skarbu Państwa. Czasami są to ogromne gospodarstwa

liczące 2-3 tysiące hektarów, ale zgodnie z obowiązującymi przepisami dzierżawca, który chciałby wykupić tę ziemię, mógłby kupić tylko 500 hektarów. Wspomnę tylko, że ostatnia umowa dzierżawy wygasa w 2029 roku i nie bardzo

wiadomo, co dalej. Pozycja dzierżawców jest bardzo mocna i Skarb Państwa bez dużych odszkodowań nie może zerwać takiej umowy. To poważne ograniczenie w zmianach własności rolnej i niestety nie spodziewam się w tej kwestii dużych zmian. To bardzo poważny hamulec w tej najważniejszej części gospodarstw, które produkują na rynek. A przecież właśnie one stanowią o sile polskiego rolnictwa i jego konkurencyjności. Może jeszcze jedna ciekawostka: te największe, dzierżawione gospodarstwa nie mają dostępu do wielu programów unijnych. Małych gospodarstw, takich do 10 hektarów, jest 80% i do nich są adresowane różne formy dopłat i programy unijne.

Kazimierz Plocke
Sekretarz stanu
Ministerstwo Rolnictwa
i Rozwoju Wsi

Widziane z Brukseli

Dzień 9 maja, kiedy to w 1950 roku Robert Schuman przedstawił pomysł stworzenia zjednoczonej Europy, jest dziś symbolem Unii, świętowanym jako Dzień Europy. W tym roku to również 25 rocznica stworzenia flagi i hymnu UE. Obchody Dnia Europy świętowane były we wszystkich instytucjach europejskich, w Brukseli, Strasburgu, Luksemburgu oraz w Państwach Członkowskich – na przykład przez cały weekend w Warszawie.

Zwiedzający mieli okazję wziąć udział w debatach, konkursach, prezentacjach, zapoznać się z pracami biur regionalnych, a nawet spróbować regionalnych specjalów. Każdego roku jest to świetna okazja, aby przybliżyć naszą codzienną pracę wszystkim Europejczykom.

Ostatnia sesja plenarna w Strasburgu poświęcona była między innymi bezpieczeństwu energetycznemu w Europie. W 25 rocznicę katastrofy nuklearnej w Czarnobylu, a także w świetle ostatnich wydarzeń w Japonii, debatowaliśmy nad bezpieczeństwem jądrowym naszego kontynentu. Wypracowanie środków zapewniających sprawne i bezawaryjne funkcjonowanie elektrowni atomowych jest teraz priorytetowym zadaniem odpowiedzialnych za to władz – zarówno na szczeblu unijnym, jak i lokalnym.

Głosowaliśmy również nad bardzo ciekawą kwestią, związaną bezpośrednio z naszą codzienną pracą zarówno w Brukseli, jak i w Strasburgu, a mianowicie nad kontaktami europosłów z lobbystami. W Parlamencie Europejskim lobbysta nie jest odbierany tak negatywnie, jak ma to miejsce w naszym kraju. Wręcz przeciwnie, to zwykły pracownik, reprezentujący interesy konkretnej grupy, swobodnie poruszający się po terenach instytucji europejskich. Na ostatniej sesji zdecydowaliśmy o połą-

czeniu rejestrów lobbystów Parlamentu i Komisji Europejskiej. Już dziś każdy obywatel może znaleźć na stronach internetowych spis aktywnych lobbystów w Parlamencie czy Komisji (prowadzony w PE od 1996, w KE od 2008 roku), a połączenie rejestrów tych dwóch instytucji dodatkowo zwiększy przejrzystość i poprawi sprawność funkcjonowania tzw. przedstawicieli grup interesu.

Tematem, który wywołał największą kontrowersję, był natomiast pomysł przywrócenia kontroli na wewnętrznych granicach Unii. Chociaż zdecydowana większość eurodeputowanych sprzeciwiła się temu projektowi, to kraje, w których imigracja stanowi coraz większy problem, jak Francja czy Włochy, wciąż będą starały się wprowadzić inne, być może mniej radykalne, środki. Według szefa Komisji Europejskiej, J.M. Barroso, to „europejskie wyzwanie, które wymaga działań na europejskim poziomie”. Swobodne przekraczanie granic w strefie Schengen to jeden z podstawowych fundamentów, na jakich powstała Unia Europejska i zdecydowanie musimy go bronić.

W przyjętym przez PE sprawozdaniu Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi wezwaliśmy Komisję Europejską do przeprowadzenia dokładnych obserwacji i analiz wpływu, jaki stosowanie antybiotyków w hodowli zwierząt ma na odporność nie tylko samych zwierząt, ale i ludzi. Powszechnie stosowane antybiotyki w leczeniu (i nie tylko leczeniu) zwierząt, prowadzi do wykształcenia się odporności na antybiotyki, pozostałości antybiotyków można znaleźć w produktach pochodzenia zwierzęcego, a to z kolei może powodować odporność na antybiotyki u ludzi. Należy zatem bezwzględnie ograniczyć wykorzystanie antybiotyków przez hodowców oraz wypracować rozwiązania, które pomogą utrzymać

stada w odpowiednim zdrowiu. Komisja musi też zadbać o lepszy monitoring produkcji żywności, tak aby konsumentom nie zagrażało niebezpieczeństwo.

Przed zbliżającym się głosowaniem nad sprawozdaniem dotyczącym przyszłości WPR, które odbędzie się na najbliższym posiedzeniu Komisji Rolnictwa, do Brukseli przyjechała grupa ponad 200 polskich rolników, by domagać się sprawiedliwych dopłat i równych warunków konkurencji w całej UE. Delegacja polskich rolników z izb rolniczych, kółek rolniczych, związków branżowych i centrum narodowego młodych rolników złożyła petycję ze swymi postulatami na ręce szefów Komisji Europejskiej, Parlamentu Europejskiego, Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Stałego Przedstawicielstwa Węgier, które pełni przewodnictwo w Radzie Unii Europejskiej, organizacji Copa-Cogeca, wszystkich zwierzchników wydziałów instytucji europejskich odpowiedzialnych za rolnictwo, a także samego sprawozdawcy. Oprócz spotkań z posłami i przedstawicielami pozostałych instytucji, rolnicy protestowali przeciw nierównościom w samym środku dzielnicy europejskiej, pod budynkami Komisji i Rady.

Jarosław Kalinowski
Poseł do Parlamentu Europejskiego

Warszawa 28. 04. 2011 r.

Szanowny Pan
Jerzy Buzek
Przewodniczący
Parlamentu Europejskiego

Szanowny Pan
José Barroso
Przewodniczący
Komisji Europejskiej

Szanowni Panowie Przewodniczący!

Polscy rolnicy z niepokojem obserwują toczącą się dyskusję na temat reformy Wspólnej Polityki Rolnej po roku 2013.

W imieniu polskich rolników i samorządowców składamy na Panów ręce protest przeciwko dalszemu utrzymywaniu nierównych warunków konkurencji.

Po latach ciężkiej pracy i wyrzeczeń w poprzednim systemie, teraz znów musimy domagać się równych praw.

Domagamy się zdecydowanej i sprawiedliwej reformy Wspólnej Polityki Rolnej. Żądamy odejścia od niesprawiedliwych, historycznych tytułów do płatności, które wprowadzając zakłócenia w warunkach konkurencyjności jednocześnie nas dyskryminują. Nie chcemy niczego innego niż równego traktowania. Nie może dłużej trwać podział na tych z Piętnastki i tych „nowych”. To jest wbrew podstawowym założeniom, które legły u podstaw tworzenia Wspólnej Europy.

Popieramy dążenia polskiego ministra rolnictwa i rozwoju wsi Marka Sawickiego do wypracowania nowych, sprawiedliwych zasad funkcjonowania europejskiego rolnictwa. Ustalenia obiektywnych kryteriów w podziale środków prowadzących do wyrównania poziomów wsparcia i znaczącego uproszczenia WPR. Zdajemy bowiem sobie sprawę, że w dobie globalizacji i silnego lobby przemysłowego rolnictwo spychane jest na dalszy plan. Od europejskich rolników wymaga się coraz więcej w dziedzinie dobrostanu zwierząt, ochrony środowiska i ekologii, a tymczasem w toczących się rozmowach w ramach WTO chce się dopuścić do europejskiego rynku produkty rolne, które wytwarzane są bez tych wymogów. Tak być nie może.

Domagamy się rzeczywistej reformy zasad funkcjonowania europejskiego rolnictwa, aby stało się ono konkurencyjne i zdolne do zabezpieczenia bezpieczeństwa żywnościowego europejskim konsumentom oraz zdolne do światowej konkurencji.

Przedstawiciele
polskich rolników i samorządowców

Nowelizacja ustawy o izbach rolniczych

Sejmowa Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi 12 maja przedstawiła pierwszy czytanie projektu ustawy o zmianie ustawy o izbach rolniczych. Uzasadnienie projektu przedstawił poseł Piotr Walkowski (PSL).

Przygotowany przez grupę posłów skupionych w klubie Polskiego Stronnictwa Ludowego projekt nowelizacji ustawy o izbach rolniczych ma na celu umocnienie pozycji samorządu rolniczego głównie w zakresie finansowania izb rolniczych oraz aktualizacji procedur wyborczych i funkcjonowania (organizacji działania) rad powiatowych izb rolniczych.

– Celem nowelizacji ustawy jest przede wszystkim umocnienie pozycji samorządu rolniczego.

Obowiązujące przepisy regulujące działalność izb rolniczych w wielu pozycjach zdezaktualizowały się w zderzeniu z szybko zmieniającymi się warunkami społeczno-gospodarczymi funkcjonowania rolnictwa. W szczególności proces ten nasilił się po wejściu Polski do Unii Europejskiej. Podstawową barierą funkcjonowania i rozwoju izb rolniczych jest niski poziom finansowania uniemożliwiający nie tylko realizację zadań ustawowych, ale wręcz ich podejmowanie – mówi **Piotr Walkowski**.

Po zakończeniu pierwszego czytania Komisja skierowała projekt do podkomisji nadzwyczajnej, której przewodniczącym został poseł **Józef Klim** (PO).

WOP

Rozmowa
z TADEUSZEM
NALEWAJKIEM

– podsekretarzem stanu
w Ministerstwie Rolnictwa
i Rozwoju Wsi

■ Panie ministrze, często spotyka się pan z rolnikami, producentami rolnymi?

– Często, oczywiście na ile czas pozwala. Tego typu spotkania stwarzają możliwość omówienia wielu spraw z zakresu rolnictwa oraz podjęcia szczerzej i otwartej dyskusji. Przy takich okazjach rolnicy często podkreślają, że bardzo duże znaczenie ma dla nich poprawa opłacalności produkcji i doradztwo ekonomiczne. Kolejna kwestia podnoszona przez rolników to pomoc w zbyciu wytworzonych produktów. W tym kontekście niezwykle ważne jest tworzenie grup producentów rolnych, co daje również nadzieję na łatwiejszy dostęp do zewnętrznych źródeł finansowania oraz możliwość wspólnego zaopatrywania się w środki produkcji, a co za tym idzie, obniżenia kosztów produkcji.

■ Jak zatem wygląda sytuacja rolnika w obecnych warunkach gospodarki rynkowej?

– W obecnych warunkach gospodarki rynkowej i występujących wahaniach na rynku, dużo ważniejsza od samego osiągnięcia wystarczająco wysokiej produkcji rolnej, stała się możliwość zbytu, a zatem dostosowanie tejże produkcji do potrzeb i wymagań klientów. W przypadku rozdrobnionej produkcji, z którą często mamy do czynienia w warunkach polskiego rolnictwa, tworzenie grup producentów rolnych jest jednym ze sposobów przeciwdziałania problemom związanym ze zbytem. Rolnicy tworząc grupy producentów rolnych liczą przede wszystkim na pewność zbytu oraz możliwość hurtowej sprzedaży produktów rolnych. Widzą, że duże i ujednolicone partie towaru znajdują odbiorców. Zdają oni sobie sprawę, że tylko towar odpowiednio przy-

Potrzebna jest nowoczesna wieś, chociaż...

gotowany znajdzie nabywców. Od kilku lat wzrasta liczba grup producentów rolnych, a rolnicy wciąż wykazują duże zainteresowanie tym tematem.

■ Czy zgodzi się pan z twierdzeniem, że powstawanie nowych grup jest głównie ograniczone mentalnością rolników?

– Być może. Jednak coraz liczniejsze pozytywne przykłady sprawiają, że zainteresowanie tą formą działalności zwiększa się z roku na rok. Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi na bieżąco podejmuje działania na rzecz promowania tworzenia grup producentów rolnych, wydano biuletyn „Promocja tworzenia grup producentów rolnych” i nakręcono film pt. „Razem”, który na płytach CD jest rozdawany na spotkaniach z rolnikami. Kilkadziesiąt razy w roku, w porozumieniu z ośrodkami doradztwa rolniczego, odbywają się spotkania przedstawicieli ministerstwa rolnictwa z przedstawicielami grup producentów rolnych oraz z osobami zainteresowanymi utworzeniem grup, na których przedstawia się korzyści związane z członkostwem w takich grupach oraz warunki, jakie należy spełnić do ich założenia. Spotkania te są zwykle organizowane w województwach, gdzie poziom zorga-

nizowania producentów rolnych w grupie jest najniższy.

■ Jakie znaczenie dla mieszkańców wsi miało powstanie Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich?

– KSOW ma podkreślać i uwiadaczać wartość dodaną, jaka powstaje dzięki wsparciu obszarów wiejskich. Pierwsze lata funkcjonowania Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich pokazują, że zbudowana w Polsce sieć służy przede wszystkim lepszemu przepływowi informacji pomiędzy instytucjami a organizacjami zaangażowanymi w działania na rzecz rozwoju obszarów wiejskich. Powstaje też forum aktywnej wymiany dobrych praktyk, wiedzy i praktycznych doświadczeń we wdrażaniu programów i projektów służących zrównoważonemu rozwojowi obszarów wiejskich. Sieć jest też instrumentem wspierającym administrację rządową i samorządową w realizacji zadań z zakresu rolnictwa i obszarów wiejskich realizowanych zarówno w ramach PROW 2007 – 2013, jak i programów operacyjnych polityki spójności.

■ Wiele grup producentów rolnych podjęło współpracę z Krajową Siecią Obszarów Wiejskich, na czym ona polega?

– Dzięki współpracy grup producentów rolnych w ramach Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich rolnicy mogą wymienić się swoimi doświadczeniami, korzystać z tzw. dobrych praktyk. Niezwykle ważna w ramach KSOW jest również organizacja wyjazdów studyjnych, udział w targach, szkolenia dla rolników, konferencje z zakresu rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich. Plany działania obejmują także współpracę regionów ze szkołami wyższymi, instytucjami branżowymi i doradztwem rolniczym, a w jej ramach organizację szkoleń, seminariów eksperckich i doradczych oraz sporządzanie analiz i ekspertyz. Sekretariat regionalny zobowiązany jest ponadto do przygotowania i realizacji programu szkoleniowego dla Lokalnych Grup Działania (LGD), które również powinny propagować tworzenie grup.

Taka forma wymiany doświadczeń pozwoli na szerokie rozprzagarowanie idei wspólnego działania w grupie, pomoc nowo powstającym grupom producentów rolnych oraz wzmocnienie pozycji na rynku istniejących podmiotów gospodarczych działających w sektorze rolnym.

■ Czy są to jedyne zadania realizowane w ramach KSOW?

– Ważne są także prace nad rozwojem i promocją odnawialnych źródeł energii, idei odnowy wsi, rozwoju rolnictwa, przedsiębiorczości na obszarach wiejskich grup producentów rolnych, gospodarstw agroturystycznych i ekologicznych. Istotną rolę odgrywa również promocja produktów tradycyjnych i regionalnych. Chętni do włączenia się do Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich mogą wypełnić formularz zgłoszeniowy dostępny na stronie www.ksow.gov.pl i aktywnie uczestniczyć w tym procesie.

■ Wieś boryka się z bezrobociem wynikającym z niedoboru miejsc pracy na obszarach wiejskich. Jak rozwiązać ten problem?

– Kwestię niedoboru miejsc pracy na obszarach wiejskich trzeba rozwiązywać równolegle tworząc warunki do rozwoju przedsiębiorczości na

obszarach wiejskich oraz w szerszym zakresie udostępniając miejsca pracy w miastach dla mieszkańców obszarów wiejskich bez potrzeby zmiany miejsca zamieszkania. Wymaga to z jednej strony skracania czasu dojazdu z tych terenów do miast, jak i szerszego wykorzystania elastycznych form zatrudnienia z pracą na odległość i w niepełnym wymiarze czasu. W tym celu niezbędne jest wykorzystanie odpowiednich szkoleń ułatwiających większą mobilność zawodową mieszkańców obszarów wiejskich.

■ Jak powinien być rozwijany kapitał ludzki, społeczny i instytucjonalny na obszarach wiejskich?

– Obszary wiejskie to nie tylko miejsce prowadzenia działalności rolniczej, ale coraz częściej także pozarolniczej. Tereny te to atrakcyjne miejsca zamieszkania i wypoczynku, posiadające unikalne walory przyrodnicze i kulturowe. Należy dążyć do unowocześniania rolnictwa i gospodarki żywnościowej oraz rozwijania przedsiębiorczości poza rolnictwem. Mieszkańcy obszarów wiejskich powinni uzyskać szeroki dostęp do edukacji, zatrudnienia, służby zdrowia, dóbr kultury i nauki, narzędzi społeczeństwa informacyjnego i niezbędnej infrastruktury technicznej w odpowiednim standardzie.

■ Można zatem powiedzieć, że unowocześniamy obszary wiejskie?

– Ogromnym atutem obszarów wiejskich są ludzie, często od wielu pokoleń związani z ziemią, ciężką pracą i wartościami kulturowymi lokalnych społeczności. Unowocześnianie i wzmacnianie wielofunkcyjności obszarów wiejskich powinny dokonywać się bez uszczerbku dla przyrodniczych, krajoznawczych i kulturowych ich walorów i z należytą troską o możliwości indywidualnego rozwoju człowieka oraz społeczności lokalnych, bez potrzeby zmiany miejsca zamieszkania.

■ Dziękuję za rozmowę.

WOP

Chłop Roku 2011

Jan Arendarski, rolnik ze wsi Góra w gminie Tuczępy, województwo świętokrzyskie, został zwycięzcą XVII edycji konkursu o tytuł „Chłopa Roku”.

Chłop Roku 2011 ma 56 lat i wspólnie z żoną **Bożeną** prowadzi gospodarstwo rolne specjalizujące się głównie w produkcji roślinnej (tytoń i groch) z zastosowaniem najnowszej technologii upraw. Ponadto od 1980 roku pracuje na kolei na stanowisku starszego rewidenta technicznego wagonów. Jest też delegatem Świętokrzyskiej Izby Rolniczej z powiatu buskiego i od dwóch kadencji pełni również funkcję członka Zarządu Okręgowego Związku Plantatorów Tytoniu w Kielcach. **Jan Arendarski** ma trójkę dzieci. Najstarszy syn **Paweł**

pracuje na gospodarce, średnia córka **Monika** mieszka wraz z mężem i córką **Aleksandrą** w Żorach na Śląsku, a najmłodszy **Piotr** pracuje w firmie budowlanej w Warszawie.

– Wydaje mi się, że jestem osobą uczynną, otwartą i lubianą w swoim otoczeniu. Mam charakter społecznika zaangażowanego w spr-

wy swojej wsi, swojej gminy i regionu, w którym mieszkam – mówi Jan Arendarski.

Zgodnie z tradycją, konkurs o tytuł „Chłopa Roku” odbył się 1 maja w Raclawicach (pierwsza niedziela po św. Wojciechu) pod pomnikiem Bartosza Głowackiego. Imprezie towarzyszył zlot Wojciechów i Bartoszków oraz wystawa maszyn i urządzeń rolniczych, a także sadzonek krzewów i kwiatów. Honorowy patronat nad konkursem objął Minister Rolnictwa i Roz-

woju Wsi, od którego statuetkę otrzymał „Chłop Roku 2011”.

W tym roku o ten zaszczytny tytuł rywalizowali między sobą, wytypowani przez izby rolnicze i Związek Narodowy Centrum Młodych Rolników gospodarze z województwa lubelskiego, świętokrzyskiego, łódzkiego, pomorskiego, śląskiego i małopolskiego. Kandydaci do tytułu „Chłopa Roku 2011” musieli między innymi zaprezentować swoje zdolności w dojeniu sztucznej krowy oraz w śpiewie i tańcu ludowym. Wszyscy zawodnicy występowali też w strojach ludowych ze swojego regionu.

Organizatorem imprezy współfinansowanej ze środków Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich był: wójt Raclawic, izby rolnicze, Związek Zawodowy Centrum Narodowe Młodych Rolników, Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Stowarzyszenie Gmin i Powiatów Małopolski, Starosta Miechowski, **Czesław Siekierski** – poseł do Parlamentu Europejskiego, Stowarzyszenie na Rzecz Dialogu Współpracy i Rozwoju RACLAWICE.

WOP

Ziemia dla rolników

Nie słabnie zainteresowanie kupnem ziemi znajdującej się w Zasobie Własności Rolnej Skarbu Państwa. W I kwartale 2011 r. Agencja Nieruchomości Rolnych sprzedała ponad 24 tys. ha. Jest to najwyższa sprzedaż Agencji od 4 lat w pierwszych trzech miesiącach roku.

W latach poprzednich w I kwartale ANR udawało się sprzedawać odpowiednio: 2008 r. – ok. 18 tys. ha, w 2009 r. – 15,6 tys. ha, w 2010 r. – prawie 16 tys. ha. Sprzedaż w I kwartale br. jest o 7,7% wyższa od zakładanej (ok. 22 tys. ha). W ciągu 3 miesięcy największe grunty sprzedawały oddziały terenowe ANR w: Szczecinie (wraz z Filią w Koszalinie), Olsztynie (wraz z Filią w Suwałkach), Bydgoszczy oraz Gdańsku. Tak dobry wynik w pierwszych miesiącach roku jest efektem prowadzonej od ponad 2 lat polityki Agencji, polegającej na ciągłym zwiększaniu podaży grunty z Zasobu WRSP – mówi **Wojciech Adamczyk** z Biura Prasowego Agencji Nieruchomości Rolnych.

Natomiast sprzedaż grunty w okresie 1995–2007 utrzymywała się na poziomie powyżej 100 tys. ha rocznie. Warto zwrócić uwagę na rok 1996, w którym zanotowano najwyższą w historii działalność Agencji sprzedaż – 192,6 tys. ha, związaną głównie z zakupem grunty przez dzierżawców oraz na rok 2003, w którym zanotowano drastyczny spadek sprzedaży z blisko 160 tys. ha w 2002 r. do 101,7 tys. ha. Ten słaby wynik był efektem ograniczenia sprzedaży przez samą Agencję ze względu na brak uregulowań prawnych w odniesieniu do Zabuzan.

W 2008 roku odnotowano zaś rekordowo niską sprzedaż – tylko

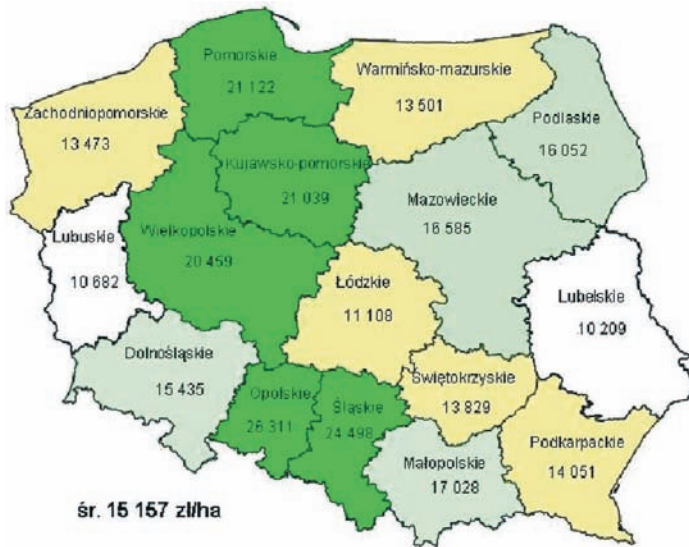
78 tys. ha. Zdaniem ANR na ten wynik złożyło się wiele czynników, a do głównych należy zaliczyć ograniczoną podaż oraz trudną sytuację ekonomiczną w rolnictwie.

W 2011 roku procedurę sprzedaży zostanie poddanych

wynika, że w I kwartale 2011 r. wyniosła ona 15 157 zł za 1 ha.

Stabilizacja cen państwowych grunty to dobra wiadomość dla rolników, którzy w najbliższym czasie planują powiększyć swoje gospodarstwa. Obecnie ceny grunty z Zasobu Własności Rol-

Średnie ceny w I kwartale 2011 r. w poszczególnych województwach

ok. 300 tys. ha. Natomiast bezpośrednio do sprzedaży Agencja wystawi 200 tys. ha. Intensyfikacja sprzedaży jest związana m.in. z planem finansowym Agencji na 2011 rok. Zakłada on, że ANR ma w tym roku odprowadzić bezpośrednio do budżetu państwa i na Fundusz Rekompensacyjny ok. 2,5 mld zł. Można więc wnioskować, że w tym roku sprzedaż grunty z Zasobu WRSP powinna znacząco przekroczyć poziom 100 tys. ha.

Obecnie średnia cena państwowych grunty rolnych ustabilizowała się na poziomie ok. 15 tys. zł za 1 ha. Z najnowszych danych

nej Skarbu Państwa są bowiem o ponad 1/4 niższe niż na rynku prywatnym w obrocie międzysąsiedzkim (wg najnowszych danych GUS średnia cena użytków rolnych w I kwartale br. wyniosła 19,4 tys. zł za 1 ha). Dodatkowym argumentem sprzyjającym kupnu ziemi jest fakt, że do końca 2013 roku rolnicy mogą nabywać grunty na zasadach preferencyjnych, korzystając z kredytów preferencyjnych z dopłatą Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa lub z rozłożenia przez ANR płatności na raty.

WOP

Zbyt skomplikowane procedury

Zarząd Krajowej Rady Izb Rolniczych wnioskuje do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi o uproszczenie wykazu dokumentów potrzebnych do uzyskania pomocy w ramach działania „Przywracanie potencjału produkcji rolnej zniszczonej w wyniku klęsk żywiołowych oraz wprowadzenie odpowiednich działań zapobiegawczych”. Ponadto o wyegzekwowanie na firmach ubezpieczeniowych właściwych praktyk i terminów ubezpieczenia w ramach ryzyka powodzi i obsunięcia się ziemi.

– W opinii wielu rolników procedury uzyskania wsparcia w ramach tego działania są nadmiernie skomplikowane. Rolnicy po przejściu wielu skomplikowanych procedur aplikacyjnych oraz po spełnieniu kontrowersyjnych kryteriów dostępu mają problemy z uzyskaniem płatności ze względu na wymagania wskazane w wykazie dokumentów, które należy dołączyć do wniosku o płatność – mówi **Wiktor Szmulewicz**, prezes Krajowej Rady Izb Rolniczych.

Obecnie zgodnie procedurę aplikacyjną, w ramach ogłoszonego w ramach PROW 2007 – 2013 działania „Przywracanie potencjału produkcji rolnej zniszczonego w wyniku klęsk żywiołowych oraz wprowadzenie odpowiednich działań zapobiegawczych”, rolnik po podpisaniu umowy z Agencją Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa i przeprowadzeniu inwestycji zgodnie z przedstawionym planem, przekłada Agencji wniosek o płatności wraz ze stosowaną wcześniej dokumentacją. W przypadku zakładania plantacji wieloletnich, takich jak np. sady owocowe, Agencja wymaga od rolnika polisy ubezpieczeniowej na nowo utworzony sad, potwierdzającej objęcie obowiązkowym ubezpieczeniem, o którym mowa w przepisach

o ubezpieczeniach obowiązkowych lub przepisach o ubezpieczeniu upraw rolnych i zwierząt gospodarskich. Ponadto Agencja wymaga, aby zawarte ubezpieczenie obejmowało ryzyko powodzi i obsunięcia się ziemi, o czym informuje rolnika w dniu podpisania umowy w dokumencie „Wykaz dokumentów, które należy dołączyć do wniosku o płatność”.

Jak podkreślają zainteresowani tym działaniem rolnicy, dostarczenie przez rolnika umowy ubezpieczenia od ryzyka powodzi lub obsunięcia się ziemi jest niemożliwe ze względu na fakt, że firmy ubezpieczeniowe przedstawiają szereg różnych powodów i przyczyn, dla których nie mogą ubezpieczyć tych upraw. Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych „TUW” twierdzi, że możliwość ubezpieczenia od ryzyka powodzi była jedynie do 20 kwietnia bieżącego roku, ale nie obejmowała województw małopolskiego, podkarpackiego i świętokrzyskiego. Natomiast PZU możliwość takiego ubezpieczenia określa jako zbyt ryzykowne i odmawia ubezpieczenia lub proponuje stawkę w wysokości około 2000 tysięcy za 1 hektar, a TUW Concordia odmawia zupełnie podjęcia takiego ubezpieczenia.

– Rolnik, który przeszedł skomplikowaną procedurę aplikacyjną, podpisał umowę, przeprowadził inwestycje, nie może więc otrzymać dofinansowania, ponieważ nie posiada polisy ubezpieczeniowej od ryzyka powodzi i obsunięcia się ziemi lub oferowane warunki ubezpieczenia przekraczają wszelkie dopuszczalne normy etyczne i moralne takiego ubezpieczenia – dodaje Szmulewicz.

WOP

Szkolenia na Warmii i Mazurach

Warmińsko-Mazurska Izba Rolnicza w konsorcjum z Warmińsko-Mazurskim Ośrodkiem Doradztwa Rolniczego w Olsztynie oraz Fundacją im. M. Oczapowskiego realizują projekt „Produkcja mięsa wysokiej jakości szansą opłacalności produkcji – szkolenia”.

Głównym celem projektu jest doskonalenie zawodowe rolników prowadzące do zwiększenia konkurencyjności i dochodowości działalności rolniczej.

Szkolenia zostaną przeprowadzone w większości powiatów województwa warmińsko-mazurskiego i będą dotyczyć: produkcji mięsa baraniego/jagnięcego (olecki, elbląski), produkcji mięsa drobiowego (nowomiejski, iławski), produkcja wieprzowiny (olsztyński, braniewski, iławski, lidzbarski, mrągowski, bartoszycki, piski, szczycieński, kętrzyński, nidzicki, nowomiejski, elbląski, ostródzki, ełcki, giżycki) oraz produkcji wołowiny (olsztyński, braniewski, działdowski, ełcki, giżycki, lidzbarski, mrągowski, olecki, nidzicki, ostródzki, bartoszycki, kętrzyński, gołdapski).

W projekcie mogą uczestniczyć rolnicy i ich domownicy, płatnicy podatku rolnego i podatku z działów specjalnych produkcji rolnej oraz osoby zatrudnione u osób fizycznych lub prawnych prowadzących działalność rolniczą.

Projekt finansowany jest Europejskiego Funduszu Rolnego na Rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFFROW).

WOP

Rolnik Farmer Roku 2011

Stowarzyszenie Polski Klub Rolnik Farmer Roku rozpoczęło już przygotowania do kolejnej – XVIII edycji organizowanego pod patronatem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi konkursu „Rolnik Farmer Roku”.

Podobnie jak w latach ubiegłych, Stowarzyszenie zwróciło się o pomoc w zorganizowaniu Konkursu do Oddziałów Terenowych Agencji Nieruchomości Rolnych, Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, Ośrodków Doradztwa Rolniczego oraz Izb Rolniczych, które zgłaszają kandydatów do tytułu „Rolnik Farmer Roku” w oparciu o załączoną ankietę konkursową w terminie do 15 czerwca 2011 r. Rolników mogą także zgłaszać członkowie Stowarzyszenia.

Obecnie zgodnie z regulaminem konkursu, można zgłaszać ponownie rolników, którzy uczestniczyli w minionych edycjach, jednakże nie uzyskali najwyższego tytułu. W tych przypadkach należy szczególnie podkreślić dane promujące osiągnięcia w stosunku do poprzedniego zgłoszenia. Uroczyste rozstrzygnięcie XVIII edycji Konkursu zaplanowane w lutym 2012 roku.

Harmonogram organizacji XVIII edycji Ogólnopolskiego Konkursu

ROLNIK FARMER ROKU

- przyjmowanie zgłoszeń (ankiet) – do 15 czerwca 2011 roku,
- wyłonienie półfinalistów XVIII edycji – czerwiec 2011 roku,
- wyłonienie finalistów Konkursu i sporządzenie harmonogramu wizytacji gospodarstw finalistów – lipiec 2011 roku,
- wizytowanie gospodarstw finalistów i uzupełnianie danych o gospodarstwach, gromadzenie materiału do Wydawnictwa Okolicznościowego - do końca grudnia 2011 roku,
- wyłonienie laureatów XVIII edycji Konkursu – styczeń 2012 rok,
- opracowanie Wydawnictwa Okolicznościowego (materiał zdjęciowy, tekst w języku polskim, tłumaczenie na j. angielski, grafika, skład, druk itp. styczeń – luty 2012 roku,
- organizacja Gali Finałowej – styczeń – luty 2012 roku,
- luty 2012 rok – ogłoszenie wyników Konkursu podczas Gali Finałowej.

WOP

VAT na zboże

Nawnosek rolników i wystąpienia Podlaskiej Izby Rolniczej do Ministerstwa Finansów i Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi ujednolicono stawkę VAT na zboża. W poprzednim stanie prawnym były różne stawki VAT na zboża

- **ziarna zbóż (poza owsem) – 5 proc**
- **owies – 8 proc.**

Od 1 kwietnia 2011 roku obowiązują jednolita stawka podatku VAT na wszystkie ziarna zbóż – 5 procent.

PIR

W ogrodach SGGW

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi 18 czerwca organizuje w ogrodach Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie Piknik Programu „Poznaj Dobrą Żywność”. W tym roku organizatorzy chcą zwrócić uwagę przede wszystkim na walory zdrowotne produktów, ich miejsce w prawidłowej i zbilansowanej codziennej diecie, zwłaszcza dzieci i młodzieży. Na gości, którzy w tym dniu zdecydują się odwiedzić ogrody SGGW, będą czekały liczne atrakcje, między innymi degustacje potraw oraz liczne konkursy poświęcone żywności ze znakiem PDŻ.

Program „Poznaj Dobrą Żywność” prowadzony jest przez resort rolnictwa w celu promowania produktów spożywczych o wysokiej jakości, wynikającej zarówno z zastosowanej technologii produkcji, jak i pochodzenia użytych surowców. Oznaczenie produktu znakiem jakości „Poznaj Dobrą Żywność” jest wyróżnieniem dla producentów oraz informacją dla konsumentów o wysokiej jakości produktu.

WOP

Ser półtwardy z mleka owczo-krowiego

Institut Zootechniki – PIB Zakład Doświadczalny Kołuda Wielka od ponad 19 lat zajmuje się przyfermowym przerobem mleka owczego na sery. Prowadzone w tym kierunku prace badawcze pozwoliły na opracowanie technologii wyrobu różnych gatunków serów owczych (twarogów, serów półtwardych, pomazankowych, solankowych, z masy parzonej), cieszących się dużym zainteresowaniem wśród konsumentów.

Receptura wyrobu dojrzewających serów półtwardych z mleka owczo-krowiego może znaleźć zastosowanie w warunkach gospodarstw domowych (agroturystycznych) i przyfermowych. Wymaga ona jednak bezwzględnie przestrzegania zasad higieny, tak w serowni, jak i w dojrzewalni. Przed przystąpieniem do warzenia sera należy przygotować niezbędne narzędzia, po uprzednim ich zdezynfekowaniu i dokładnym umyciu. Ważnym czynnikiem decydującym o prawidłowym dojrzewaniu sera jest temperatura powietrza w serowni, która powinna być zbliżona do temperatury pokojowej (ok. 22°C). Mleko owcze i krowie nie może zawierać tzw. substancji hamujących (pozostałości detergentów, leków, środków dezynfekujących), które utrudniają, a nawet uniemożliwiają dojrzewanie serów.

Receptura wyrobu dojrzewających serów półtwardych z mleka owczo-krowiego jest następująca:

- Surowiec serowarski należy pasteryzować metodą kotłową, w temperaturze 75°C przez 30 min (2 garnki o różnej średnicy umieszczone jeden w drugim oddzielone płaszczem wodnym) lub przepływową, w temperaturze 78°C przez 3 s (z zastosowaniem schładzalnika, pasteryzatora i wanny serowarskiej). Mleko owczo-krowie po schłodzeniu do temperatury 34–36°C zakwasza się mezofilnymi kulturami serowarskimi (bakteriami rozwijającymi się w temperaturze 30–40°C, w ilości 0,026 g/kg mleka), a po upływie około 0,5 godz. ścina się przy pomocy podpuszczki (0,15 ml/kg mleka o temp. 36–38°C). Podpuszczkę należy rozcieńczyć niewielką ilością ciepłej wody, a następnie dodać cienkim strumieniem i delikatnie wymieszać (1–2 min) z mlekiem. W celu zwiększenia uzyskania sera, do spasteryzowanego mleka (przed zakwaszeniem) można dodać chlorek wapnia (0,20 g/kg mleka).
- Po uzyskaniu zwartego skrzepu mlecznego (na przekroju wydziela się

klarowna serwatka) przystępuje się do jego krojenia na drobne ziarno przy użyciu harfy serowarskiej lub ostrego długiego noża. Od wielkości ziaren uzależniona jest twardość sera – im bardziej rozdrobniony skrzep, tym twardszy ser.
- Gęstwę serową miesza się delikatnie przez 10 min (tzw. osuszanie ziarna), co wzmaga wydzielenie się serwatki, po czym stosuje się 5–10 min przerwy pozwalającej na opadnięcie ziarna i oddzielenie się serwatki.

- Po opadnięciu ziarna należy odczepać serwatkę w ilości 20% mleka przerobowego, dodać spasteryzowaną i schłodzoną do temperatury serwatki wodę – w takiej ilości jak ilość usuniętej serwatki (tzw. płukanie ziarna) i ponownie mieszać gęstwę serową przez około 10 min. Po czym należy zaprzestać mieszania, pozwolić na opadnięcie ziaren sera i odczepać rozwodnioną serwatkę w ilości do 30% mleka przerobowego.
- Następnie przystępuje się do stopniowego dogrzewania i dosuszenia gęstwy serowej w temperaturze 36–38°C (wzrost temperatury nie może być większy niż 1°C/min). Po zakończeniu obróbki gęstwy serowej dokonuje się oceny jej zlepności przez ściśnięcie w dłoni (powinna zlepć się w bryłkę).
- Dosuszoną masę serową przekłada się do form serowarskich (lub podziurkowanych pojemników) i poddaje naciskowi 2–2,5 kg/1 kg masy serowej przez 24 godz. Jako pras można użyć wiader lub butelek napełnionych wodą w zależności od masy prasowanego sera. Bloki sera podczas prasowania obraca się parokrotnie w celu umożliwienia równomiernego odcieku serwatki,

a następnie umieszcza w 16-procentowej solance na 24 godz.

- Ser po wyjęciu z solanki należy osuszyć i umieścić w temperaturze nie wyższej niż 16°C na 2–4 dni, aż do wyschnięcia powierzchni, nie dopuszczając do nadmiernego wysuszenia skórki.

- Następnie ser należy zapakować próżniowo lub pokryć parafiną, względnie folią termokurczliwą i przenieść do dojrzewalni (temp. powietrza 10–12°C,

wilgotność względna 75–85%). Podwyższenie temperatury do 12–14°C przyspiesza proces dojrzewania serów. Zaleca się opisanie serów z zaznaczeniem daty produkcji, co ułatwi kontrolę czasu dojrzewania. W czasie dojrzewania sery należy przewracać w celu równomiernego ukwaszania i kontrolować stan ich skórki oraz szczelność foliowych opakowań. W przypadku pojawienia się pleśni, sery należy myć gorącą wodą, a po umyciu natrzeć niewielką ilością soli (pielęgnacja skórki).

- W trakcie dojrzewania mięsz serów staje się bardziej sprężysty i jednolicie zabarwiony (kość słoniowa, kremowy). Zaleca się więc po upływie 4–6 tygodni (minimalny okres dojrzewania) ocenić organoleptycznie stopień dojrzałości serów. Uznajemy, że ser osiągnął dojrzałość konsumpcyjną wówczas, gdy jego mięsz jest sprężysty, o jednolitej strukturze i barwie.

**Anna Jarzynowska,
Tadeusz Pakulski
Instytut Zootechniki
w Balicach – PIB**

Zielone Agro Show już za nami

X Międzynarodowa Wystawa Rolnicza ZIELONE AGROSHOW 2011 (21–22 maja) już po raz trzeci odbyła się w Kąkolewie, gmina Grodzisk Wlkp., w województwie wielkopolskim. W wystawie organizowanej przez Polską Izbę Gospodarczą Maszyn i Urządzeń Rolniczych uczestniczyło 130 wystawców. Swoje stoisko miała również Krajowa Rada Izb Rolniczych.

W tym roku nowością był pokaz wypasu bydła z wykorzystaniem ogrodzeń elektrycznych oraz techniki przysadnej w tej technologii chowu. Dużym zainteresowaniem cieszył się również pokaz poskramiania zwierząt. Rolnicy mogli obejrzeć też stałą ekspozycję bydła mięsnego, takich ras jak: charolaise, limousine, simental.

Natomiast pokaz pracy maszyn obejmował koszenie i zbiór trawy przeznaczonej na zakaszanie. Rolnicy na okolicznych łąkach mogli podziwiać kosiarki oraz maszyny używane w każdej technologii zbioru zielonek, czyli prasy, owijarki do bel, prasowijarki, przyczepy zbierające i sieczkarnie polowe.

Organizatorzy targów wspólnie z Agencją Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa przygotowali również seminarium na temat "PROW 2007–2013 Środki pomocowe i fundusze na rozwój mikroprzedsiębiorstw i agroturystyki na obszarach wiejskich".

WOP

Na ludową nutę

Pod patronatem „Polskiej Wsi” w niedzielę 5 czerwca w Bedlinie w Łódzkim odbył się XXI Międzywojewódzki Przegląd Kapel Ludowych. Miłośnicy folkloru mieli okazję zobaczyć i posłuchać kapel ludowych między innymi z Radomia, Ostaszewa, Zgierza, Łowicza, Aleksandrowa, Kiernozia, Sędziejowic, Rawy, Leśnierz, Skierniewic i Bedlna. Bezkonkurencyjni zarówno w opinii widzów, jak i jury, okazali się już po raz kolejny „Dobrzelińcy” z pobliskiego Żychlina.

Kapela ta koncertuje już 33 lata podbijając swą autentycznością i profesjonalizmem serca każdej publiczności. „Dobrzelińcy” wielokrotnie uczestniczyli w przeglądach kapel i śpiewaków ludowych nie tylko w

Bedlinie, ale również w Sieradzu, Płocku czy Kazimierzu nad Wisłą, zawsze zdobywając nagrody. Mają też za sobą wielokrotne nagrania w polskim radio.

Publiczność licznie zgromadzona w sali widowiskowej Gminnego Ośrodka Kultury rzeszystymi brażami nagradzała nie tylko instrumentalistów z Żychlina, ale występ każdej z kapel, bowiem tak rzadko już dziś można podziwiać koncerty autentycznych wiejskich muzyków, którzy potrafią tak zagrać kujawiaka czy oberka, że nogi same się do tańca rwą.

Organizatorem Przeglądu Kapel Ludowych, którego celem jest przede wszystkim upowszechnianie i popularyzacja bogactwa ludowej muzy-

ki, jej twórców i wykonawców oraz uchronienie od zapomnienia najstarszych ludowych utworów i tradycyjnych instrumentów muzycznych, były władze samorządowe gminy Bedlno oraz Gminny Ośrodek Kultury w Bedlinie i Towarzystwo Przyjaciół Ziemi Kutnowskiej Oddział w Bedlinie.

Przełęcz nie jest jednak tylko miejscem konfrontacji dokonań i umiejętności „wiejskich muzyków”, ale także miejscem wymiany doświadczeń i nawiązywania kontaktów. Zdaniem organizatorów, jest także dowodem potęgi i bogactwa naszej narodowej, chłopskiej kultury i jej inspirującej funkcji dla współczesnych twórców.

WOP

**Agencja
Rynku
Rolnego**

Dostarczanie nadwyżek żywności najuboższej ludności Unii Europejskiej

W 2011 r. Polska po raz ósmy uczestniczy w programie „Dostarczanie nadwyżek żywności najuboższej ludności Unii Europejskiej”, który w całości jest finansowany ze środków unijnych. Bezpośrednie administrowanie programem powierzone zostało Agencji Rynku Rolnego, która jest odpowiedzialna m.in. za organizację postępowania przetargowego, proces rozliczeń finansowych, jak również odpowiada za logistyczną stronę całego przedsięwzięcia.

W realizacji Europejskiego Programu Pomocy Najbardziej Potrzebującym (fr. PEAD) mogą uczestniczyć organizacje charytatywne wskazane w Obwieszczeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 28 kwietnia 2004 r. W Polsce status organizacji uprawnionej uzyskały: Federacja Polskich Banków Żywności, Caritas Polska, Polski Czerwony Krzyż oraz Polski Komitet Pomocy Społecznej. W celu dotarcia do jak najszerzej grupy osób potrzebujących, organizacje te wskazują każdego roku magazyny zlokalizowane na terenie całej Polski, do których mogą być dostarczane artykuły spożywcze. Produkty są dystrybuowane wśród osób najuboższych bądź przekazywane do rozdysponowania za pośrednictwem innych lokalnych

organizacji społecznych zajmujących się osobami ubogimi i niedożywionymi.

Od 2009 r. znacznie wzrosła wartość środków finansowych przeznaczanych przez Komisję Europejską na realizację Programu w naszym kraju. Obecnie Polska zalicza się do państw, które pozyskują najwięcej środków.

W latach 2009 i 2010 do magazynów organizacji charytatywnych dostarczono odpowiednio – ok. 136,6 tys. ton i 131,5 tys. ton różnego rodzaju artykułów spożywczych. Organizacje charytatywne rozdzielały otrzymane artykuły spożywcze bezpośrednio wśród osób najuboższych lub za pośrednictwem innych lokalnych organizacji charytatywnych i organizacji pożytku publicznego. Tym sposobem w 2010 r. pomoc żywności-

wa została skierowana do blisko 4 mln osób najbardziej potrzebujących w Polsce. W jej dostarczaniu uczestniczyło ok. 7,7 tys. lokalnych organizacji charytatywnych. W 2010 r. zgodnie z decyzją Komisji Europejskiej, na realizację programu przeznaczono w sumie 478 mln euro, z czego ok. 97,4 mln euro przypadło w udziale Polsce.

W 2011 r. w programie uczestniczy 20 państw członkowskich UE, dla których Komisja Europejska przeznaczyła środki finansowe w wysokości 480 mln euro. Z ww. kwoty ok. 75,3 mln euro przydzielone zostało na realizację programu w Polsce. Więcej środków przyznano jedynie Włochom.

Realizacja programu w danym roku wymaga przeprowadzenia postępowania przetargowego. W wyniku przeprowadzonego postępowania na 2011 r. ARR wyłoniła 23 przedsiębiorców, z którymi zostały podpisane umowy na dostarczenie artykułów spożywczych do wskazanych magazynów organizacji charytatywnych. W bieżącym roku gotowe artykuły spożywcze dostarczane są do 123 magazynów trzech organizacji charytatywnych, tj.: Federacji Polskich Banków Żywności, Caritas Polska oraz Polskiego Komitetu Pomocy Społecznej. Do organizacj

tych zostanie dostarczone w 2011 r. łącznie około 134 tys. ton gotowych artykułów spożywczych. Będzie to 21 różnych artykułów z 2 grup towarowych, w tym:

- artykuły zbożowe – mąka pszena, kasza manna, makaron świderki, makaron muszelki, kasza jęczmienna z gulaszem, kasza jęczmienna z warzywami, płatki kukurydziane, musli, krupnik, kawa zbożowa instant, herbatniki, kasza gryczana, makaron z gulaszem, zupa pomidorowa z ryżem, ryż biały, chleb chrupki żytni,
- artykuły mleczne – sery podpuszczkowe dojrzewające, sery topione, mleko UHT, mleko w proszku pełne (ekstra), masło ekstra.

Dostawy artykułów zbożowych, serów topionych i mleka UHT do magazynów organizacji charytatywnych są realizowane od marca 2011 r., natomiast dostawy serów

podpuszczkowych dojrzewających, masła i mleka w proszku rozpoczęły się w maju 2011 r. Dostawy wszystkich artykułów będą realizowane do grudnia 2011 r.

Przedsiębiorcy realizujący dostawy gotowych artykułów zbożowych w zamian za zboża pochodzące z zapasów interwencyjnych, zaś dostawy gotowych artykułów mlecznych – w zamian za odtłuszczone mleko w proszku z zapasów interwencyjnych.

Odbiory zbóż z zapasów interwencyjnych rozpoczęły się z końcem stycznia 2011 r. Zgodnie z przepisami UE i umowami zawartymi z ARR, przedsiębiorcy zobowiązani są do odbioru całej ilości zbóż do 31 sierpnia 2011 r., z czego 70% musi zostać odebrane przed 1 czerwca 2011 r.

W przypadku odtłuszczonego mleka w proszku z zapasów interwencyjnych odbiory mogą być realizowane od 1 czerwca do 30 września 2011 r.

www.arr.gov.pl

Telefoniczny Punkt Informacyjny ARR

22 661 72 72

Więcej organizacji pozarządowych w Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich

Rząd planuje zmiany w funkcjonowaniu Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich. To mądry ruch, który ucieszy samorządy i organizacje społeczne działające w sektorze rolnym.

Na ostatnim posiedzeniu Rada Ministrów przyjęła projekt nowelizacji ustawy o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich. W praktyce oznacza ona, że działalność Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich (KSOW) będzie bardziej zależała od lokalnych społeczności.

Ważna platforma dla wsi

KSOW działa w oparciu o środki pomocy technicznej Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007 – 2013, czyli dysponuje budżetem w wysokości 55 mln euro. W ramach KSOW na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym, organizowane są spotkania, konferencje, szkolenia, konkursy, seminaria i sieci eksperckie. Celem tych działań jest przede wszystkim podniesienie świadomości społecznej na

temat funduszy europejskich kierowanych na wieś i możliwości ich wykorzystania. Nadrzędnym celem KSOW jest „sieciowanie” partnerów różnych sektorów, czyli budowanie kapitału społecznego w wymiarze ponadlokalnym dla realizacji zadań w zakresie rozwoju obszarów wiejskich. Sieć KSOW ma także podkreślać i uwidaczniać wartość dodaną dla wszystkich mieszkańców, jaka powstaje wskutek wspierania obszarów wiejskich.

Regiony wiedzą lepiej, czego im potrzeba

Zmiana ustawy z dnia 7 marca 2007 roku tworzy podstawę prawną dla zarządów województw do powoływania wojewódzkich grup roboczych ds. krajowej sieci obszarów wiejskich. Dla funkcjonowania Sieci zmiany są istotne. Chociaż kompetencje regionalnej grupy mają charakter opiniodawczo-doradczy, to w praktyce nowe przepisy mogą stanowić solidną podstawę dla organizacji pozarządowych działających na terenach wiejskich do współdecydowania na poziomie regionu o kierunkach i sposobie realizacji zadań Sieci. Obecnie na poziomie centralnym funkcjonuje grupa robocza Krajowej Sieci, w której skład wchodzi przedstawiciele partnerów KSOW oraz administracji centralnej.

Oferta dla każdego, kto angażuje się w rozwój wsi

W skład wojewódzkiej grupy roboczej wchodzić będą przedstawiciele partnerów KSOW, tyle że z danego regionu. Partnerem KSOW może zostać każdy, kto jest aktywnie zaangażowany w rozwój obszarów wiejskich. Zróżnicowanie partnerów Sieci jest bardzo duże. Już blisko 1,5 tys. podmiotów posiada status partnera KSOW. Największą grupę stanowią wiejskie organizacje pozarządowe, czyli stowarzyszenia i fundacje (Lokalne Grupy Działania utworzone w ramach inicjatywy LEADER) oraz jednostki samorządu terytorialnego. Poza tym, partnerami KSOW są instytucje naukowe, instytucje branżowe, spółki handlowe, a także szkoły wyższe.

Opinie i monitoring w ręce grup roboczych

Podstawową funkcją wojewódzkich grup roboczych będzie opiniowanie planów działania sieci na poziomie regionalnym oraz projektów rocznych sprawozdań z realizacji planu działania w zakresie dotyczącym poszczególnych województw. Grupy te rekomendować będą zarządowi województwa do zatwierdzenia listę projektów (działań) do realizacji w poszczególnych

województwach, które powinny ich zdaniem znaleźć się w planie działania województwa, jako priorytetowe. Kompetencje regionalnych grup roboczych ds. KSOW dawać będą im możliwość monitorowania prac sieci w województwie. Powołanie wojewódzkich grup roboczych przyczyni się również do zapewnienia właściwej wymiany informacji i doświadczeń w zakresie rozwoju obszarów wiejskich.

Mądry ruch przed polską prezydencją w UE

Bez wątplenia zmiany w ustawie o rozwoju wsi tworzyć będą realną platformę współpracy i wymiany doświadczeń dla organizacji społecznych działających w sektorze rolnym na poziomie regionalnym. Szczególnie teraz, w nadchodzącym okresie Polskiej Prezydencji w Unii, od umiejętnego wykorzystania środków Krajowej Sieci zależy będzie, czy Polska wykorzysta swoją szansę ukształtowania Wspólnej Polityki Rolnej i polityki rozwoju obszarów wiejskich zgodnie z interesami polskiej wsi.

Michał Marciniak

Ekspert w zakresie rozwoju obszarów wiejskich. Był dyrektorem Departamentu Rozwoju Obszarów Wiejskich Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

W Krakowie o przyszłości sieci LGD

Sekretariat Regionalny Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich Województwa Małopolskiego oraz Małopolska Sieć Lokalnych Grup Działania zorganizowali w dniach 12–13 maja w Krakowie spotkanie robocze poświęcone tematyce przyszłości podejścia LEADER oraz problemom zidentyfikowanym na etapie wdrażania osi IV PROW 2007–2013.

Debatę skierowaną była do instytucji zaangażowanych we wdrażanie osi IV PROW 2007–2013, w tym między innymi przedstawicieli resortu rolnictwa, przedstawicieli urzędów marszałkowskich, regionalnych sieci LGD (formalnych i nieformalnych) oraz Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

W spotkaniu udział wzięto łącznie 60 osób, w tym reprezentowanych było 13 Urzędów Marszałkowskich i 14 regionalnych sieci LGD.

Jak informują organizatorzy, przedsięwzięcie to było okazją do rozpoczęcia ogólnokrajowej debaty, porównania pomysłów i opinii wszystkich województw, reprezentowanych przez regionalne sieci LGD i samorządy województw, w zakresie rozwiązań prawnych i instytucjonalnych na temat przyszłości podejścia LEADER.

SGGW najbardziej innowacyjną uczelnią

Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie po raz drugi z rządu otrzymała tytuł „Najbardziej innowacyjnej i kreatywnej uczelni w Polsce”. W konkursie zorganizowanym przez Akademickie Centrum Informacyjne, uczelnie zostały wnikliwie ocenione pod względem stopnia wykorzystania nowoczesnych technologii wspierających proces nauczania oraz innowacyjnych działań realizowanych w sektorze szkolnictwa wyższego.

Kryteria oceny uczelni były bardzo szczegółowe i wymagały od najlepszych wykazania, że w procesie dydaktycznym i naukowym z sukcesem stosują nowoczesne rozwiązania informatyczne. Oceniano między innymi, w jaki sposób uczelnie są widoczne w Internecie. SGGW posiada multimedialną, dostosowaną do trendów obowiązujących w sieci stronę główną uczelni www.sggw.pl i mimo że strona powstała ponad 2 lata temu, uczelnia już pracuje nad nową, jeszcze bardziej przejrzystą witryną WWW. SGGW posiada także telewizję internetową www.sggw.tv oraz kilkanaście wydziałowych stron internetowych. Ponadto uczelnia ma swoje profile na YouTube i portalach społecznościowych – mówi **Krzysztof Szwejk**, rzecznik prasowy SGGW.

W konkursie oceniano także wykorzystanie nowoczesnych technologii w dydaktyce, w tym między innymi edukację poprzez Internet, wyposażenie sal dydaktycznych, wykorzystywanie technologii ułatwiających studiowanie i dostęp do wiedzy. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego prowadzi między innymi jako lider unijnego projektu „Program unowocześniania kształcenia w SGGW dla zapewnienia kon-

kurencyjności oraz wysokiej kompetencji absolwentów”, który ma za zadanie między innymi: wdrażanie i upowszechnianie kształcenia na odległość (studia e-Rolnictwo), podnoszenie kompetencji kadry akademickiej poprzez szkolenia, umożliwienie absolwentom zdobycia praktyki – także zagranicą, wdrożenie rozwiązań stosowanych w zagranicznych uczelniach w zakresie LCT w nauczaniu oraz wsparcie studentów i absolwentów w aktywnym wejściu na rynek pracy, w tym poprzez analizę losów absolwentów.

Kapituła konkursu oceniała także użyte przez uczelnie technologie ułatwiające studiowanie i dostęp do wiedzy. Analizowano między innymi elektroniczne systemy rejestracji kandydatów na studia, e-dziękanki, elektroniczne indeksy, dostęp do zbiorów bibliotecznych online, korzystanie z elektronicznych baz danych oraz licencje darmowego dla studentów oprogramowania.

Także tworzenie perspektyw zawodowych dla absolwentów było ważnym elementem oceny. W SGGW funkcjonuje Sekcja Promocji Absolwentów „Agrokadra”, specjalny portal internetowy www.bk.sggw.pl przeznaczony dla studentów i absolwentów, którego zadaniem jest pomoc w zdobyciu pracy, działa Akademiczki Inkubator Przedsiębiorczości, poszczególne wydziały aktywnie współpracują z wieloma branżowymi przedsiębiorstwami, a studenci korzystają z bezpłatnych szkoleń wspomagających poruszanie się na trudnym rynku pracy. Oceniano także certyfikaty posiadane przez uczelnie oraz laboratoria akredytowane – dodaje Szwejk.

Oprac. WOP

W Urzędzie Marszałkowskim w Zielonej Górze 13 kwietnia odbyła się konferencja, podczas której zaprezentowały się lokalne grupy działania. Spotkanie otworzył Stanisław Tomczyszyn, członek Zarządu Województwa Lubuskiego.

LEADER w Lubuskiem

Dotychczasową działalność LEADERA podsumował **Tadeusz Walkowiak** – Prezes Lubuskiej Sieci LGD. Rozpoczął od pozytywnych rezultatów, jakie przynoszą LGD, między innymi rozwój współpracy samorządów z biznesem, wzrost aktywności mieszkańców terenów wiejskich, możliwość wsparcia przedsiębiorczości. Następnie mówił o problemach, z jakimi borykają się przedstawiciele grup: przeszkody administracyjne, długi czas oczekiwania na rozpatrzenie wniosków oraz podpisanie umów, długi okres refundacji, słabo wyszkolona kadra w biurach LGD. Przemówienie zakończył przedstawieniem postulatów, które mogłyby ulepszyć działalność LEADERA.

Następnie o tym, jak program LEADER wpływa na lubuską wieś, opowiedział **Władysław Piasecki** – Prezes Lubuskiej Izby Rolniczej. Mówił, że jak najwięcej środków z LEADERA powinno być przekazywane na działania inwestycyjne w gminach. Należy wspierać m.in. przedsięwzięcia Odnawialnych Źródeł Energii, małe biogazownie, małe elektrownie wodne, solary, popierać przedsiębiorczość lokalną: sprzedaż bezpośrednią, powstawanie nowych targowisk. Trzeba jak najszybciej wprowadzić istotne zmiany do LEADERA, aby w 100% można było wykorzystać środki unijne przeznaczone na to działanie.

W programie znalazły się prezentacje lokalnych grup działania, takich jak: Bory

Władysław Piasecki – prezes LIR, podczas wystąpienia

Dolnośląskie, Zielone Światło, Grupa Łużycka, Między Odrą a Bobrem, Fundacja Zielonej Doliny Odry i Warty, Stowarzyszenie Lokalna Grupa Działania Regionu Kozła, Fundacja Porozumienie Wzgórz Dałkowskich, Stowarzyszenie Kraina Lasów i Jezior oraz Stowarzyszenie Kraina Szlaków Turystycznych. Konferencja zakończyła się dyskusją z pracownikami Departamentu PROW.

LIR

Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich:
Europa inwestująca w obszary wiejskie.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach pomocy technicznej Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013
Instytucja Zarządzająca Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013
– Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Informacja opracowana przez Departament Rynków Rolnych

Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi

zaprasza do uczestnictwa w III edycji konkursu na najlepszy projekt/inicjatywę mającą na celu promocję regionu za pomocą produktu regionalnego lub tradycyjnego

Do udziału w konkursie mogą zgłaszać się **Lokalne Grupy Działania** wybrane do realizacji Lokalnej Strategii Rozwoju w ramach PROW na lata 2007–2013, które prowadzą działania mające na celu promocję regionu za pomocą produktu regionalnego lub tradycyjnego, a także na rzecz dostępu tych produktów do rynku.

Termin składania zgłoszeń wraz z opisem projektu/inicjatywy upływa z dniem **15 września 2011 r.** Szczegółowe informacje o konkursie znajdują się na stronie internetowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. W razie jakichkolwiek pytań czy wątpliwości, prosimy o kontakt: tel. 22 623 15 54, e-mail: oznaczenia@minrol.gov.pl

Wapnowanie gleb na Śląsku

Po czterech latach starań, 1 czerwca br., została podpisana umowa, pomiędzy Wojewódzkim Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Katowicach, a Zarządem Śląskiej Izby Rolniczej na realizację zadania pod nazwą: „Wapnowanie gleb kwaśnych i bardzo kwaśnych w województwie śląskim”.

W ramach podpisanej umowy Śląska Izba Rolnicza otrzyma dofinansowanie w wysokości 2 mln zł, na zakup i wysiew ponad 26 tys. ton wapna nawozowego, na zmniejszenie zakwaszenia gleb użytkowanych rolniczo wyłącznie na terenie województwa śląskiego, po ekspertyzie naukowców z Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie pt. „Opracowanie naukowo-badawcze dotyczące kompleksowego rozwiązania problemu zakwa-

szania gleb woj. śląskiego spowodowanego przekształceniami antropogenicznymi” na obszarze 8.900 ha.

Warunkiem otrzymania dotacji będzie złożenie w siedzibie Biura Śląskiej Izby Rolniczej w Katowicach „Wniosku o wsparcie wapnowania regeneracyjnego gleb w ramach zadania „Wapnowanie gleb kwaśnych i bardzo kwaśnych na terenie województwa śląskiego” oraz podpisanie umowy pomiędzy Odbiorcą Ostatecznym a ŚIR o dofinansowanie oraz złożenie wymaganych załączników do wniosku.

W ramach podpisanej umowy jednostkowe dofinansowanie wynosi 75,00 zł do 1 Mg (1 tony) czystego składnika nawozowego w przeliczeniu na CaO.

ŚIR

Czy wiesz za co płacisz?

Polska jest producentem żywności dobrej jakości. Być może to uogólnienie, być może nie każdy pod tym stwierdzeniem by się podpisał. Ale faktem jest, że mamy szansę aby tak było, aby polska żywność to była dobra marka.

Zwiększa się świadomość konsumentów. Coraz więcej osób kupujących pyta o pochodzenie produktów, zwraca uwagę na skład. I tu właśnie jest sedno tej informacji. Sprawa dotyczy każdego gatunku żywności – jakość nade wszystko – co oznacza świeżość, ale również wpływ na zdrowie i tzw. bezpieczeństwo zdrowotne. Im produkt bardziej naturalny, nie przetworzony, tym zdrowszy. Czy napój, w którym jest 0,025 części składników z owoców naturalnych jest bezpieczny dla zdrowia? – prawdopodobnie tak, skoro został dopuszczony do sprzedaży i funkcjonuje na rynku legalnie.

Gorszące jest natomiast to, że produkt ten na etykiecie ma narysowane piękne, soczyste owoce np. maliny, porzeczeki itp. i nazywa się napojem albo częściej syropem. Taka etykieta sugeruje, że ów produkt w większości składa się z owoców lub skoncentrowanego soku owocowego. Niestety, nie jest to często prawdą. Prosimy dokładnie analizować skład i już odtąd zwracać uwagę na etykiety.

Wyrażamy sprzeciw w wykorzystywaniu zdjęć, rysunków owoców i warzyw sugerujących, że sztuczny produkt zawiera wartościowe składniki odżywcze. Wydawajmy racjonalnie nasze pieniądze. Są na rynku produkty wartościowe, warto się z nimi rozjeździć i kupić – mówi **Ryszard Ciżła**, prezes Świętokrzyskiej Izby Rolniczej. – Będziemy zabiegać aby zostało to rozstrzygnięte w sposób prawny, tak jak stało się w przypadku masła. Tylko produkt, który ma co najmniej 82 % tłuszczu z mleka krowiego może używać nazwy masło. Podobnie produkt, który będzie zawierał określoną ilość składnika naturalnego z owoców np. > 50-80 % soku, pulpy itp., będzie mógł wykorzystywać wizerunek owoców lub warzyw na etykiecie. Dotyczy to zresztą wszystkich produktów żywnościowych np. co można nazwać kiełbasą, szynką, ile mięsa jest w mięsie mielonym, w konserwach? Będziemy zabiegali o to aby na rynku żywności konsument otrzymywał rzetelną informację o tym co ma w ofercie zakupowej i w sposób świadomy dokonywał wyboru.

ŚIR

Hodowlany festiwal w Bierkowicach

Najlepsi hodowcy z województwa opolskiego pokazali swoje zwierzęta na zakończonej w niedzielę 5 czerwca, dwudniowej VIII Regionalnej Wystawie Zwierząt Hodowlanych Opole-Bierkowice 2011.

W czasie oficjalnego podsumowania wręczono hodowcom nagrody za najwyższe ocenione zwierzęta w kategoriach: bydło mięsne, trzoda chlewna, owce oraz drobny inwentarz, w tym: króliki, drób i gołębie. Według wstępnych szacunków, w ciągu dwóch dni prezentacji przez wystawę przewinęło się kilka tysięcy osób.

Prezes Izby Rolniczej w Opolu **Herbert Czaja** podziękował wszystkim uczestnikom i zwrócił uwagę, że okazy z naszego regionu należą do najlepszych w kraju. Życzył również uczestnikom wytrwałości w hodowli. Wyraził jednocześnie zaniepokojenie o przyszłość rolnictwa z powodu umarkowanego zaangażowania młodzieży w pracę na roli. Z kolei Wicemarszałek Województwa Opolskiego **Tomasz Kostuś**, podkreślał, że Opolszczyzna wyróżnia się w Polsce właśnie dzięki sile naszego rolnictwa. Nagrody wręczali: Prezes Izby Rolniczej **Herbert Czaja**, Wiceprezes **Marek Froelich** oraz Dyrektor Departamentu Rolnictwa UMWO – **Wiesław Kryniowski**.

IRWO

AGROSIMEX

Przeznaczony do poprawy żyzności gleb

ROSAHUMUS

Skład: 85% kwasów humusowych, 12% potasu, 0,6% żelaza

Poprawia strukturę gleb, zwiększa ich pojemność wodną. Aktywizuje rozwój mikroorganizmów.

Stymuluje rozwój systemu korzeniowego.

Zdecydowanie poprawia wzrost i plonowanie roślin.

Przyspiesza rozkład słomy.

Wg badań przeprowadzonych w latach 2006-2010

ROSAHUMUS pozwala obniżyć dawki nawozów mineralnych nawet o 50 %.

Nawóz Rosahumus posiada Świadectwo kwalifikacji produktu do stosowania w rolnictwie ekologicznym wydane przez IUNG-PIB Puławy.

Produkt ten posiada również zagraniczne certyfikaty ekologiczne wydane m.in. przez FIBL (Niemcy) oraz OMRI (USA).

Nawóz wyróżniony na Targach AGROTECH-Kielce 2011

Agrosimex Sp. z o.o. Goliary 43, 05-620 Błędów

tel. (48) 668 08 41, (48) 668 08 81, 507 121 411, 502 352 750

oddział Błonie, ul. Bieniewicka 43, tel. (22) 731 26 81, 509 165 927

Agrokon, ul. Zakładowa 7, 62-510 Konin, tel. (63) 248 87 66, 695 94 61 96

www.agrosimex.pl

Polecamy producentom rzepaku

PATRONI MEDIALNI:

TVP KRAKÓW

Polska Wieś

Gospodarz.pl
Twój Portal Rolniczy

SPONSORZY I DARCZYŃCY:

FUNDACJA INSTYTUTU ZOOTECHNIKI PIB
PATRONUS ANIMALIUM

Hotel Dosłońce
Conference & SPA

Krakowski Bank Spółdzielczy
www.kbsbank.com.pl

WYŁĘGARNIA DROBIU MAŁEC

WYSTAWCY:

ALIMA
BIS
niezłaczona droga do sukcesu

www.konferencja.opx.pl

INSTYTUT ZOOTECHNIKI
PAŃSTWOWY
INSTYTUT
BADAWCZY

ZAPROSZENIE
II Kongres Nauk Rolniczych
13 - 14 czerwca 2011, Balice

KONFERENCJA
NAUKOWO-TECHNICZNA
„Innowacyjność w produkcji zwierzęcej
- oczekiwanie czy konieczność”

KULTURAWSI.pl

VALTRA
 Individually Yours

CIĄGNIK TAKI JAK TY

Produkujemy ciągniki wyłącznie na bazie indywidualnych zamówień klientów. Valtra jest tworzona na zamówienie, aby idealnie spełnić Twoje potrzeby i oczekiwania. W ten sposób zapewniamy Ci maksymalną wydajność i efektywność inwestycji.

Valtra to ciągniki o mocy od 74 do 370 KM. Odwiedź www.valtra.pl aby dowiedzieć się więcej.

AGCO
Your Agriculture Company

Valtra jest marką o światowym zasięgu, należącą do AGCO.

AGCO Sp. z o.o.
ul. Poznańska 5, 62-021 Paczkowo,
tel. 61 662 90 50, fax 61 662 90 58
www.valtra.pl

CENTRALA NASIENNA Sp. z o.o. w SIERADZU

98-200 Sieradz ul. POW 30
tel. (043) 8271331, fax (43) 8271359, (43) 8263039/sklep
(Filia) – 98-100 Łask, ul. Żeromskiego 74
tel./fax (043) 6752209, (043) 6752055, kom. 664143 229
e-mail: centralanasiennasp.zoo@wp.pl

NIP 827-14-59-393, REGON 730302641, KRS 0000083968
Nr konta BGŻ SA O/Sieradz. 89 2030 0045 1110 0000 0037 5930

Oferta handlowa – wiosna 2011

I Sadzeniaki ziemniaka

- bardzo wczesne: Arcona, Arielle, Colette, Denar, Lord, Miłek, Verona;
- wczesne: Agata, Bellarosa, Bila, Cyprjan, Natasha, Owacja, Riviera, Rosalind, Vineta;
- średniowczesne: Irga, Sante, Satina, Tajfun;
- średniopóźne: Bryza, Jelly;
- inne odmiany hodowli krajowych i zagranicznych.

II Zboża jare

- pszenica: Bombona, Brawura, Nawra, Tybalt;
- jęczmień: Antek, Eunova, Rufus, Skald, Stratus;
- owies: Bingo, Polar, Sławko, Zuch, Krezus;
- pszenżyto: Dublet;
- żyto: Bojko.

III Trawy

- mieszanki trawnikowe i pastewne,
- poszczególne gatunki traw.

IV Inne rolnicze

- motylkowate drobnonasienne: koniczyny, lucerny, seradela,
- strączkowe: grochy, łubiny, wyki, bobiki,
- pozostałe: gorczyca, rzepa ścierniskowa, rzepik, słonecznik, kukurydza, facelia, mieszanki poplonowe.

**Gwarantujemy wysoką jakość i konkurencyjne ceny
ZAPRASZAMY !!!**

Pod patronatem

Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi Marka Sawickiego
Wojewody Łódzkiego Jolanty Chelmińskiej
Marszałka Województwa Łódzkiego Witolda Stępnia

WOJEWÓDZKA WYSTAWA ZWIERZĄT HODOWLANÝCH

Targi Rolne
W SERCU POLSKI
18-19.06.2011

ŁÓDZKI OŚRODEK DORADZTWA ROLNICZEGO z s. w Bratoszowicach
95-011 Bratoszowice, ul. Nowości 32, tel. 42/719 89 28, fax 42/719 66 99
e-mail: centrala@lodr-bratoszowice.pl, www.lodr-bratoszowice.pl

WSPÓLFINANSOWANO Z FUNDUSZU PROMOCJI MLEKA
WSPÓLFINANSOWANO Z FUNDUSZU PROMOCJI MIĘSA WIEPRZOWEGO
WSPÓLFINANSOWANO Z FUNDUSZU PROMOCJI MIĘSA WOŁOWEGO w ramach realizacji zadania „POLSKA WOŁOWINA NA POLSKIM STOLE”

BRATOSZEWICE

TVP ŁÓDŹ
POLSKA Dziennik Łódź
RADIO ŁÓDŹ 99,2 MHz
TWÓJ KURIER regionalny
Victoria
Polska Wieś
farmer.pl
PORADNIK rolniczy
DOBRY HODOWCA
Lowiczanie.info
www.lowiczanie.info
WIEŚCI

serdecznie zapraszamy w godzinach 8.00 - 16.00

SZUKAJ W SKLEPIE PRODUKTÓW ZE ZNAKIEM
„POZNAJ DOBRĄ ŻYWNÓŚĆ”

MINISTERSTWO ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

Program POZNAJ DOBRĄ ŻYWNÓŚĆ 00-930 Warszawa, ul. Wspólna 30,
tel.: 22 623 16 30, 623 18 10, fax: 22 623 16 08, e-mail: pdz@minrol.gov.pl, www.minrol.gov.pl

Zbiorniki żelbetowe firmy Wolf System – budowlana technologia przyszłości

Powstające oczyszczalnie ścieków, zbiorniki retencyjne czy tak przydatne biogazownie rolnicze przyczyniają się do dbałości o środowisko naturalne. Mało kto zastanawia się jednak nad konstrukcją tych zakładów. Co więcej, niewiele wiemy o budowie poszczególnych elementów wpływających na skuteczną działalność przedsiębiorstw. Firma Wolf System dostarcza zbiorniki żelbetowe budowane w oparciu o opatentowany system szalunku. Doskonała jakość, a także zastosowanie zbiorników w najtrudniejszych warunkach sprawia, że firma Wolf System Sp. z o.o. rokrocznie prowadzi około 6000 tego typu inwestycji w kraju i za granicą.

Na sukces żelbetowych zbiorników firmy Wolf System składają się: ponad 40-letnie doświadczenie, innowacyjna technika szalunkowa, ekonomia i szybkość wykonania oraz profesjonalne podejście do każdej realizowanej inwestycji. Zbiorniki żelbetowe Wolf System przeznaczone są do gromadzenia materiałów płynnych (gnojowica, woda, ścieki itd.) i sypkich (wióry, trociny, biomasa). Niezależnie od docelowego wykorzystania zbiornika, Wolf System w zależności od zamówienia może kompleksowo realizować inwestycję: od szczegółowego projektu i planu wykonania, poprzez przeprowadzenie robót budowlanych, na ostatecznym oddaniu obiektu do użytku kończąc.

Specjalistyczne szalunki stalowe firmy Wolf System

Popularność zbiorników sygnowanych marką Wolf System w dużym stopniu opiera się na opatentowanym i wyprodukowanym przez tę firmę stalowym szalunku dla zbiorników cylindrycznych. Perfekcyjnie przygotowany system usztywniający gwarantuje dokładne i idealnie okrągłe formy zbiorników. Szalunki wewnętrzne i zewnętrzne są tak skonstruowane, by mogły być montowane bez kotew ściennych i elementów dystan-

System szalunków Wolf System nie posiada kotew skrętnych, dzięki czemu zbiorniki żelbetowe są maksymalnie szczelne, fot. Wolf System

sowych. Warto podkreślić, że taka konstrukcja gwarantuje najwyższy poziom szczelności. Kolejną zaletą szalunków Wolf System jest elastyczność i wytrzymałość poszczególnych detali. Specjalistyczne szalunki stalowe oferowane są w dwóch rodzajach: szalunki małopowierzchniowe (KFS) oraz wielkopowierzchniowe (GFS). Małopowierzchniowe – w zależności od wybranej opcji – dają możliwość skonstruowania zbiornika o średnicy od 2 m do nawet 50 m. Są one najczę-

ściej stosowane podczas budowy wszystkich wielkości zbiorników dla oczyszczalni ścieków, zbiorników przemysłowych, silosów na materiały sypkie, zbiorników na gnojowicę czy biogazowni. Z kolei wielkopowierzchniowe szalunki opracowane przez Wolf System są wykorzystywane przy budowie zbiorników o średnicach od 5 m do 33 m, znajdując zastosowanie w budowie zbiorników przemysłowych oraz biogazowni. Warto podkreślić, że zarówno przy szalunkach małopowierzchniowych, jak i wielkopowierzchniowych, firma Wolf System dopasowuje grubości ścian zbiorników do rodzaju i wymogów inwestycji oraz warunków gruntowo-wodnych.

Cylindryczne zbiorniki żelbetowe i silosy firmy Wolf System

Program budowy zbiorników firmy Wolf System rozciąga się od silosów na wióry i trociny, aż po zbiorniki o dużej pojemności dla przemysłu, a także od zbiorników na gnojowicę lub wodę po duże oczyszczalnie ścieków. Jest to możliwe dzięki innowacyjnej technologii szalowania oraz specjalnie stworzonemu oprogramowaniu, które umożliwia działanie statystyki szybkie i precyzyjne przygotowanie obliczeń wytrzymałościowych dla poszczególnych obiektów. Z kolei specjaliści Wolf System w oparciu o wymagania budowlane optymalizują konstrukcje, zgodnie z założeniami dotyczącymi racjonalnego pod względem ekonomicznym procesu inwestycji.

Warto także podkreślić, że firma Wolf System buduje monolityczne, cylindryczne zbiorniki dla oczyszczalni ścieków, począwszy od stacji pomp, poprzez zbiorniki na wody opadowe, aż do oczyszczalni ścieków dla dużych obszarów. Zgromadzone dotychczas praktycz-

Monolityczne zbiorniki żelbetowe Wolf System są gwarancją stabilnej i szczelnej konstrukcji, fot. Wolf System

ne doświadczenie w połączeniu z profesjonalnym podejściem do partnerów biznesowych pozwalają firmie Wolf System realizować najtrudniejsze zadania na najwyższym poziomie.

Budowa okrągłych zbiorników żelbetowych przeznaczonych na wodę, produkty sypkie czy biomase, to wyzwanie nie tylko dla architektów, ale także wykonawców. Ponad 40-letnie doświadczenie firmy Wolf System w konstruowaniu i budowaniu żelbetowych zbiorników monolitycznych-okrągłych w połączeniu ze specjalnym systemem szalunków sprawiają, że inwestycje realizowane przez Wolf System potrafią sprostać ciągle zmieniającym się wymaganiom formalnoprawnym, jak również oczekiwaniom inwestorów w całej Europie.

Wolf System Sp. z o.o.
ul. Budowlana 17
41-100 Siemianowice Śląskie
tel.: (32) 60-53-700
www.wolfssystem.pl

SZALUNKI MAŁOPOWIERZCHNIOWE KFS WOLF SYSTEM

T 2,25 KFS	2,00 m – 2,75 m Ø	dla średnich budowli przy oczyszczalniach ścieków – przepompownie
T 3,5 KFS	3,00 m – 4,50 m Ø	silosy CCM i na zboża pełnoziarniste, przepompownie
T 7 KFS	4,50 m – 10,00 m Ø	zbiorniki przemysłowe, silosy na wióry i trociny, silosy na materiały sypkie
T 12 KFS	4,00 m – 20,00 m Ø	zbiorniki na gnojowicę, zbiorniki przemysłowe, silosy o dużej pojemności
T 24 KFS	10,00 m – 50,00 m Ø	zbiorniki na gnojowicę, biogazownie, oczyszczalnie ścieków, silosy o dużej pojemności

SZALUNKI WIELKOPOWIERZCHNIOWE GFS WOLF SYSTEM

T 5,5 GFS	5,00 m – 6,00 m Ø	silosy na wióry i trociny, zbiorniki przemysłowe, przepompownie
T 12 GFS	8,00 m – 16,00 m Ø	zbiorniki na gnojowicę, zbiorniki przemysłowe, biogazownie
T 18 GFS	14,00 m – 22,00 m Ø	zbiorniki na gnojowicę, zbiorniki przemysłowe, biogazownie
T 26 GFS	22,00 m – 33,00 m Ø	zbiorniki na gnojowicę, zbiorniki przemysłowe, biogazownie

MIĘDZYNARODOWY KONCERN WOLF SYSTEM TO FIRMA O PONAD 40-LETNIEJ TRADYCJI. Obecność w 17 krajach Europy i ponad 2500 oddanych pracowników przyczynia się do ciągłego rozwoju firmy w obszarach budownictwa betonowego, stalowego i drewnianego. Budownictwo betonowe – rocznie budujemy około 6000 sztuk monolitycznych zbiorników i silosów żelbetowych. Specjalnie skonstruowany system szalunku opracowany przez Wolf System jest tak stabilny, że nie ma potrzeby stosowania w montażu rur dystansowych oraz śrub i kotew do jego skręcania. To zaś praktycznie gwarantuje maksymalną szczelność zbiorników. Wolf System oferuje zbiorniki i silosy różnych typów – otwarte i ze stropem, na materiały płynne i sypkie, na biomase i biogaz, średnice oferowane od 2,5 m do 50 m i wysokości od 2 m do 50 m.

**40 LAT DOŚWIADCZENIA
W CAŁEJ EUROPIE**

**ZBIORNIKI ŻELBETOWE
DLA BIOGAZOWNI,
ZBIORNIKI DLA
OCZYSZCZALNI ŚCIEKÓW,
ZBIORNIKI I SILOSY
NA WSZELKIE MATERIAŁY
PŁYNNE I SYPKIE.**

ul. Budowlana 17
41-100 Siemianowice Śl.
Tel.: (0048) 32/203-08-02
Fax: (0048) 32/203-92-22

WSPÓŁPRACUJEMY Z UZNANYMI
FIRMAMI OD TECHNOLOGII BIOGAZU!

www.wolfssystem.com

SAMOSPIS INTERNETOWY w Narodowym Spisie Powszechnym Ludności i Mieszkań 2011 trwa do 16 czerwca 2011 r.

Samospis jest najdogodniejszą formą uczestnictwa w spisie.

Wystarczy, że:

- uruchomisz przeglądarkę internetową
- wejdiesz na stronę www.stat.gov.pl lub www.spis.gov.pl i ewentualnie zapoznasz się z wersją demonstracyjną formularza
- wybierzesz link do formularza identyfikacyjnego
- wpiszesz wymagane dane osobowe
- zdefiniujesz hasło dostępu
- wpiszesz we wskazane miejsce kod z obrazka
- zalogujesz się i przystąpisz do wypełniania formularza spisowego.

SPISOWY formularz elektroniczny, możesz wypełniać przez 14 dni od pierwszego zalogowania, jednak musisz zdążyć do 16 czerwca br. – jest to ostatni dzień samospisu. Po tym dniu – jeżeli nie zdążysz – odwiedzi Cię rachmistrz spisowy lub spiszę telefonicznie ankieter statystyczny. **NIE ODKŁADAJ SAMOSPISU DO OSTATNIEGO DNIA!**

FORMULARZ, który po zalogowaniu zobaczysz na monitorze, jest już częściowo zasilony danymi pobranymi z rejestrów administracyjnych, dotyczącymi Twojej osoby. Możesz go uzupełniać etapami dowolnego dnia i o dowolnej godzinie. Wprowadzone przez Ciebie dane pozostają w systemie. Zanim przystąpisz do uzupełniania właściwego formularza spisowego otwórz formularz demonstracyjny, wtedy się całkowicie upewnisz, że poradzisz sobie z samospisem bez problemu. **SAMOSPIS TO DLA CIEBIE NIC TRUDNEGO!**

WYGODNIE zasiądź przed monitorem i otwórz przygotowany specjalnie dla Ciebie formularz spisowy. Bez pośpiechu przejrzyj zapisane w nim dane. Jeżeli zauważysz błędy – popraw. Puste rubryki – uzupełnij. Musisz mieć pewność, że dane dotyczące Ciebie są w absolutnym porządku. **TO TWOJE DANE! TO TWÓJ FORMULARZ!**

NIE OBAWIAJ SIĘ, jeżeli nie masz dostępu do Internetu lub dostęp ten jest zawodny. Udaj się do najbliższego biura spisowego (urząd miasta/dzielnicy/gminy) i uzupełnij formularz na miejscu. Możesz też pobrać formularz na elektronicznym nośniku – w tym przypadku zupełnie pusty – i po wypełnieniu zwrócić do biura spisowego. **TAK NIEWIELE I SPISAŁEŚ SIĘ!**

ZAPAMIĘTAJ! Dane spisowe są prawnie chronione. Dostęp do nich mają tylko i wyłącznie upoważnione osoby, zobowiązane do bezwzględnego zachowania tajemnicy statystycznej. Wszystkie dane uzyskane w spisie zostaną pozbawione cech identyfikacyjnych, tzn. nie będzie możliwe ich połączenie z konkretną osobą, gospodarstwem domowym i adresem. Główny Urząd Statystyczny nie udostępni danych osobowych zebranych w spisie żadnej instytucji administracyjnej, kontrolnej, finansowej czy badawczej. Spisowe dane wynikowe zostaną opublikowane w formie tablic, w różnych

przekrojach terytorialnych. **TWOJE DANE SĄ BEZPIECZNE!**

SKORZYSTAJ ze specjalnej infolinii spisowej czynnej siedem dni w tygodniu przez cały okres trwania spisu. Zadzwoń na infolinię, jeżeli:

- chcesz potwierdzić tożsamość rachmistrza, który przyszedł przeprowadzić wywiad lub chcesz się umówić na wywiad
- masz kłopoty z zalogowaniem do formularza spisowego

● potrzebujesz informacji o spisie. Łącząc się z numerami infolinii: dla telefonów stacjonarnych **800 – 800 – 800** (połączenie bezpłatne) i dla telefonów komórkowych **22 4444 – 777** (połączenie wg cennika operatora) uzyskasz kompetentną pomoc. **ZADZWOŃ NA INFOLINIĘ!**

PYTANIA dotyczące spisu przesyłaj również na adres spis@stat.gov.pl. Szybko odpowiemy.

ODWIEDZAJ strony internetowe www.stat.gov.pl lub www.spis.gov.pl.

Bądź na bieżąco. Poznaj historię i współczesność spisów powszechnych w Polsce.

**SPISZ SIĘ DLA PRZYSZŁOŚCI POLSKI!
LICZ SIĘ W SPISIE!**

Narodowy Spis Powszechny Ludności i Mieszkań 2011 (NSP 2011) prowadzony jest na podstawie ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o narodowym spisie powszechnym ludności i mieszkań w 2011 r. (Dz. U. Nr 47, poz. 277) i rozporządzeń wykonawczych. Trwa od 1 kwietnia do 30 czerwca 2011 r.

oprac. Arkadiusz Borowy
Departament Informacji
GUS

Narodowy Spis Powszechny Ludności i Mieszkań 2011

1 IV – 30 VI 2011 r.

według stanu na 31 marca 2011 r., godz. 24.00

www.spis.gov.pl

CENTRALNE BIURO SPISOWE

NARODOWY SPIS POWSZECHNY 2011